

Pag. 2

Dacă n-ar fi fost
punctul "Diverse"...

Pag. 3-5

O aleasă manifestare
culturală și de simțire

Pag. 8

Mirajul
Europei

Gazeta de BĂILEȘTI

Seria a XV-a

Nr. 3

martie 2017

Publicație lunară de informare a cetățenilor orașului Băilești • 8 pagini •

Se distribuie
GRATUIT

Proiectul de amenajare zona Parc Balasan a primit undă verde

Interviu realizat de Marian MILLOVAN cu Primarul Municipiului Băilești, domnul Costel PISTRIȚU

Unul dintre proiectele pe care Primăria Băilești încearcă să îl finalizeze și totodată să demareze lucrările, este amenajarea zonei Parc Balasan, proiect ce a fost evaluat din punct de vedere al eligibilității și conformității și ulterior financiar-economic, fiind acceptat pentru finanțare prin Programul Operațional cu bani europeni nerambursabili. În ziua de 22 martie, am mers pentru a ne informa de la cea mai sigură sursă, Primarul Municipiului Băilești, dl Costel Pistrîțu, care a răspuns cu amabilitate întrebărilor noastre.

Reporter: Domnule primar, când și cum v-a venit această idee despre un parc de-a lungul pârâului Balasan?

Primar: În urma cu peste zece ani, când eram implicat cu mai mulți concețeni în ONG-ul Civica, ne-am propus ca această zonă de centru să fie amenajată și redată cetățenilor, să decolmatăm albia celor două lucii de apă ale pârâului Balasan ce traversează orașul. Pregătirea acestui proiect a durat ceva timp, a fost nevoie de Hotărâre de Guvern cu privire la terenul ce se va amenaja.

Rep.: Ce demersuri ați făcut, pe la ce uși ați bătut și care au fost piedicile sau ajutoarele în realizarea acestui proiect?

Primar: Am așteptat foarte mult timp ca în exercițiul financiar 2014-2020 al POR să găsim o oportunitate pentru această investiție, vorbind de fonduri europene. De aceea pentru proiectul *Amenajare Zona Parc Balasan* a fost nevoie să batem la ușile Guvernului României pentru a da o Hotărâre de Guvern de completare a domeniului public al localității noastre. După o muncă de mai bine de 10 luni, mai exact proiectul a fost început în luna mai a anului trecut, am primit acceptul pentru finan-

țarea proiectului *Amenajare Zona Parc Balasan* pe măsura 5.2. *Îmbunătățirea mediului urban și conservarea, protecția și valorificarea durabilă a patrimoniului cultural, partea de zone de reconversie cu reducerea poluării aerului și promovarea măsurilor de reducere a zgomotului*, unde contribuția noastră este de 2%, contribuția statului este de 18% iar 80% din valoarea totală a proiectului este din fonduri europene.

Rep.: Sunt convins că cetățenii au fost și vor fi alături de Dumneavoastră și alături de proiectele pe care le realizați. Curiozitatea mea este dacă i-ați simțit alături pe consilierii locali.

Primar: Mai devreme m-ați întrebat pe la câte uși am bătut. Am omis să răspund, însă acum este momentul să spun că nu la ușile celor care sunt abilitați cu primirea și evaluarea acestor proiecte trebuie să bați, pentru că ușile sunt deschise pentru toți cei care vor cu adevărat să muncească, să solicite informații și să depună proiecte. Am bătut la ușile Guvernului României pentru că funcționarii din primărie în anul 2002, când s-a emis HG 965 bis, prin care s-a inventariat tot domeniul public al localității, nu au măsurat terenul ce face obiectul prezentului proiect cu responsabilitate. Pentru zona Parc Balasan, au înregistrat o suprafață de teren de 30 000 mp probabil din birou, iar când am făcut cadastrul în anul 2016, am constatat că în realitate suprafața este de 76 750 mp așa încât a fost normal să bat la ușile Guvernului pentru a completa Anexa cu bunuri la domeniul public al municipiului Băilești. Era imperios necesară completarea terenului din proiect, deoarece se cerea în mod expres ca terenul să aibă extras și carte funciară, dar și intabulare. În data de 23 decembrie 2016, s-a publicat în

Monitorul Oficial completarea cu suprafața de teren de 46 750 mp în zona Parc Balasan, ceea ce nimeni nu mai credea. Dacă în 2002 funcționarii primăriei ar fi făcut o măsurătoare corectă, nu mai trebuia să umblăm aproape două luni de zile și să batem pe la ușile Guvernului. Referitor la consilieri, cel puțin cei care sunt din același partid unde și eu mă găsesc, au votat și m-au susținut întotdeauna la toate proiectele pe care le-am avut. În mandatul anterior și consilieri de la alte partide, cum era dl D. Manciu, a votat această proiect, iar eu le-am mulțumit pentru susținere.

Rep.: Teatrul de vară este un fel de Cuiul lui Pepelea. Care va fi statutul lui, va rămâne închiriat sau va deveni așa cum a fost odată, Teatrul de vară al cetățenilor?

Primar: Teatrul de vară își va schimba total înfățișarea, este prins la finanțare din fondurile locale în acest an, deoarece odată cu implementarea proiectului de amenajare a zonei Parc Balasan, în următorii cinci ani ne este interzis să facem modificări. Prioritatea mea, la început de mandat, a fost reabilitarea serviciului public de apă, realizarea sistemului de canalizare, modernizarea străzilor, ori nu puteam să ne apucăm de lucru la Teatrul de vară. Acum când zona de centru se modernizează, prin de un alt contur, este timpul ca și acesta să intre într-un proces de refacere. În paralel cu proiectul *Amenajare Zona Parc Balasan*, vor începe și lucrările de modernizare a Teatrului de vară, unde vom crea un spațiu cultural pentru băileșteni și vom putea relua *Festivalul Amza Pellea*. În concluzie, toată zona se va schimba.

Rep.: Vă rog să ne schițați în câteva cuvinte cum va arăta noul parc.

► Continuare în pag. 4

Paștele 2017 să fie pentru băileștenii de acasă, din țară și din străinătate, cu liniște în suflete în pace cu toți cunoscuții și necunoscuții, cu veselie în familii și în localitate și cu belșug la prăznuirea

Învierii Mântuitorului Iisus, Fiul lui Dumnezeu și Domnul Credinței noastre strămoșești.

Tuturor vă urez un *Paște fericit* și tradiționalul *Christos a-nviat!* și, totodată, să trăiți în sănătate, demnitate și tot ce Vă doriți, împreună cu cei apropiați, alături de întreaga comunitate băileșteană, cu veșnica sintagmă în simțiri – *Trăiască România!* Putătorilor numelor de flori, Cristian, Al Sfântului Mucenic Gheorghe, purtătorul de biruință sau al Sfântului Apostol Toma – urări de bine, de prosperitate și

La
mulți
ani!

Costel PISTRIȚU
Primarul Municipiului Băilești

Sfânta Sărbătoare a Învierii Domnului Creștinătății să o întâmpinați cu liniște-n suflet, cu toleranță și bunăvoință față de semenii, cu belșug pe masă, pentru cei apropiați și cu daruri spre pomenirea sufletelor celor trecuți la cele veșnice!

Renașterea Naturii să vă fie cu bucurii și împliniri în toate năzuințele, cu sănătate și bune-speranțe!

Să ciocniți, după tradiție, ouă roșii – "pe luate" sau "pe mâncate", împreună cu cei dragi!

Tuturor cititorilor "G.d.B." –

"Christos a-nviat"
și
"La Mulți și
Feriți ani!"

Redacția

Dacă n-ar fi fost punctul "Diverse"...

În baza Dispoziției 163/07.02.2017, în ultima zi a lui Făurar, s-au desfășurat lucrările ședinței ordinare a CL, la care au participat 15 aleși ai urbei, doi absentând din motive obiective.

DL. secretar M. Barbu a deschis lucrările, a supus spre aprobare procesul-verbal al ședinței anterioare, votat în unanimitate și a precizat că, întrucât dna. Gabriela Grigore, președintele de ședință, are un caz deosebit în familie, conform prevederilor Legii 215/2001 trebuie ales un președinte care să conducă lucrările acestei ședințe. La propunerea dlui M. Pistrițu a fost desemnat în unanimitate dl I. Mușuroi. Acesta l-a invitat pe dl primar C. Pistrițu să prezinte ordinea de zi. Înainte de prezentarea acesteia, edilul-șef a propus păstrarea unui moment de reculegere în memoria profesionalistului funcționar al primăriei, Becherescu Ion, plecat prea devreme în lumea fără întoarcere, om iubit și apreciat unanim. După lecturarea ordinii de zi, revenind la pupitul de comandă, dl I. Mușuroi a supus-o votului, ordinea de zi obținând sufragiile tuturor aleșilor locali.

În expunerea de motive la Proiectul de hotărâre prin care se avizează Cereea de înscriere în procedura de acreditare, ciclul II pentru Spitalul Municipal prof. dr. Irinel Popescu și mandatarea dlui primar să semneze cererea de înscriere, se stipulează că, având în vedere prevederile art. 3 al Ordinului pentru aprobarea Procedurilor, standardelor și metodologiei de evaluare și acreditare a spitalelor și adresa 547/26.01.2017 a spitalului, executivul a propus adoptarea unei hotărâri de CL prin care: 1. Se avizează Cereea de înscriere în procedura de acreditare, ciclul II pentru Spitalul Municipal prof. dr. Irinel Popescu Băilești, jud. Dolj, în vederea înscrierii la procedura de evaluare. 2. Se mandatează dl Pistrițu Costel, Primarul Municipiului Băilești, să semneze cererea pentru înscrierea la procedura de acreditare.

În ceea ce privește Proiectul de hotărâre prin care se aprobă Regulamentul de organizare și funcționare al Spitalului Municipal prof. dr. Irinel Popescu Băilești, se menționează că, dând curs Notei de fundamentare 438/19.01.2017 prin care se solicită actualizarea regulamentului ca urmare a modificărilor legislative survenite de la ultima aprobare (iulie 2016), executivul a propus adoptarea unei hotărâri de CL potrivit căreia: "Se aprobă Regulamentul de organizare și funcționare al Spitalului Municipal prof. dr. Irinel Popescu Băilești, conform anexei."

Având în vedere aceeași motivație, executivul a propus emiterea unei hotărâri de CL prin care: "Se aprobă Regulamentul intern al Spitalului Municipal prof. dr. Irinel Popescu Băilești, conform anexei."

Referitor la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă statul de funcții al Spitalului Municipal prof. dr. Irinel Popescu Băilești, se precizează că prin adresa 417/19.01.2017 conducerea unității spitalicești face cunoscut că în perioada 01.08.2016 – 01.02.2017 s-au produs următoarele modificări: ocuparea a două posturi de medic, a 11 posturi de asistent medical, a unui post de economist, a 4 posturi de îngrijitor curățenie, a 7 posturi de infirmieră, a unui post de registrator

medical și a unui post de mecanic (lăcătuș mecanic), precum și modificarea sporului de vechime, a salariului de bază și a salariului minim începând cu data de 01.02.2017. Față de cele menționate executivul a solicitat CL să emită o hotărâre prin care: "Se aprobă statul de funcții al Spitalului Municipal prof. dr. Irinel Popescu Băilești, începând cu data de 01.02.2017, conform anexei alăturate".

În expunerea de motive la Proiectul de hotărâre prin care se mandatează reprezentanții Consiliului Local în Consiliul de administrație al Liceului Tehnologic Ștefan Anghel, se stipulează că prin adresa 270/07.02.2017 conducerea unității liceale face cunoscut că, în conformitate cu prevederile art. 18, art. 96, alin. 2, lit. c, din OU 81/2016, se introduce o nouă literă c1, conform căreia din Consiliul de administrație al unităților de învățământ care școlarizează în învățământul profesional și tehnic fac parte doi reprezentanți ai CL și solicită retragerea din acest organism al unui consilier local, executivul a propus adoptarea unei hotărâri de CL prin care: "Se desemnează reprezentanții Consiliului Local în Consiliul de administrație al Liceului Tehnologic Ștefan Anghel astfel: Surcel Octavian-Marius, Floricel Pătru". Hotărârea a fost luată în urma discuțiilor purtate, dl. Cr. Călușaru a propus să rămână în consiliu cei care sunt într-un singur consiliu. Dl M. Mitrache a menționat că se retrage și, cu toate că dl I. Mușuroi a propus ca reprezentanți în CL pe dl M. Mitrache și Surcel Octavian-Marius, au fost votați cei menționați în hotărâre.

În ceea ce privește Proiectul de hotărâre prin care se aprobă rezilierea contractului de concesiune 11943, se menționează că, dând curs cererii 3062/06.02.2017 prin care dna Negoianu Floarea, soția titularului contractului de concesiune, solicită rezilierea acestuia, deoarece titularul contractului Negoianu Mircea a decedat și dânsa nu-l mai poate folosi, executivul a propus emiterea unei hotărâri de CL în formularea: "Se aprobă rezilierea contractului de concesiune 11943 pentru suprafața de teren de 600 mp, din str. Izlaz 5, din municipiul Băilești, județul Dolj".

Referitor la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă prelungirea contractului de închiriere 14251/2011, se precizează că între CL și dna Mihai Mariana, din str. Dreptății 40, s-a încheiat contractul de închiriere 14251/28.04.2011 care va expira pe data de 31.05.2017. Întrucât titularul contractului a depus cerere de prelungire a acestuia prin act adițional și nu are datorii către autoritatea locală, executivul a propus adoptarea unei hotărâri de CL în formularea: 1. Se aprobă prelungirea duratei contractului de închiriere 14251/2011, având ca obiect terenul aparținând domeniului privat al municipiului Băilești, situat în str. Dreptății 40 (38A), în suprafață de 229,07 mp, cu destinația locuință, până la data de 31.05.2018; 2. Se aprobă chiria de 490 lei/an; 3. Se împuternicește Primarul Municipiului Băilești să semneze actul adițional de modificare a contractului de închiriere menționat.

În expunerea de motive la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă transportul elevilor-sportivi de la CSM

Progresul Băilești la activități sportive în Băilești și în localități învecinate, se stipulează că, dând curs adresei 11/26.01.2017 a CSM Progresul, prin care se menționează că la activitățile sportive ale clubului participă mulți copii din municipiu și se dorește organizarea a numeroase competiții sportive, atât între unitățile de învățământ din Băilești, cât și angrenarea altor unități de pe raza județului și solicită să se aprobe efectuarea transportului elevilor la competiții, executivul a solicitat CL să adopte o hotărâre prin care: "Se aprobă folosirea microbuzului școlar marca Opel Movano pentru activități sportive de către CSM Progresul Băilești, cu aprobarea ISJ Dolj, pentru deplasări ale elevilor-sportivi, în localitate și în afara localității". Dl G. Tica a menționat că pentru aprobare trebuie informat ISJ Dolj, dar dl I. Mușuroi a precizat că s-a documentat și a găsit că este un Regulament-cadru, care prevede la art. 3, 4 scopul utilizării mijloacelor de transport școlar, iar la art. 5 se vorbește de avizul conform al Inspectorului școlar general sau al Inspectorului general adjunct, în baza unei fundamentări. Dl G. Tica a menționat că Inspectorul școlar general a spus că nu este corect să se folosească termenul *aprobare*, ci *avizare*. Dl I. Mușuroi a pus accent pe faptul că în CL se dă avizul pentru discutarea în ședință. Edilul-șef a menționat că regulamentele le face ISJ Dolj care este răspunzător de hotărârile pe care le ia, iar avizarea acestora înseamnă, de fapt, aprobare. Trebuie să se facă demersurile și să se înainteze la ISJ, pentru că totul este în regulă, fiind vorba numai de termenii folosiți. S-a propus și s-a aprobat ca în hotărâre să se scrie *aprobare-avizare*. Cu scuzele de rigoare, considerăm că aceste discuții nu-și aveau rostul, pentru că formularea era corectă, și, ținând seama de faptul că sinonimele cuvântului *aviz* sunt *acord*, *aprobare*, *consimțământ*, *consimțire*, nu s-a făcut altceva decât să se introducă o construcție pleonastică.

În ceea ce privește Proiectul de hotărâre prin care se aprobă concesiunea de pășune pentru crescătorii de animale, se menționează că în administrarea CL se află suprafața de 560,54 ha izlaz, din care 186,45 ha teren arabil izlaz, 333,65 ha pășune veche și 40,44 ha pășune nouă, înființată la Balasan. Pentru anul agricol 2016-2017 din suprafața de 333,65 ha pășune se scade suprafața de 15 ha, acordată cu titlu gratuit Liceului Tehnologic Ștefan Anghel, în scop didactic și productiv. De asemenea, se menționează că prin hotărârea CJ Dolj 6/26.01.2017 prețul de pornire a licitației pentru iarba obținută din pășune este de 60 lei/tonă, egal cu prețul de masă verde, iar specialiștii de la Camera Agricolă Dolj au stabilit că producțiile de masă verde exprimate în tonă/ha pentru fiecare parcelă sunt cuprinse între 2,55 tone/ha și 4,25 tone/ha. Față de cele menționate, executivul a solicitat CL emiterea unei hotărâri în formularea: 1. Se aprobă concesiunea suprafeței de 318,65 ha pășune veche crescătorilor de animale de pe raza municipiului Băilești care au înscrise animale în registrul agricol și în Registrul național al exploataților; 2. Se

acordă gratuit crescătorilor de animale de pe raza municipiului care au înscrise animale în registrul agricol și în Registrul național al exploataților suprafața de 40,44 ha pășune nouă în sectorul Balasan; 3. Se aprobă prețul de pornire a licitației în vederea concesiunii pășunelor de 60 lei/tonă masă verde/an; 4. Se aprobă caietul de sarcini pentru concesiunea pășunilor conform Anexei 1; 5. Se aprobă modelul contractului de concesiune conform Anexei 2. Dl M. Pistrițu, referindu-se la cap.5, *Clauze financiare* a propus ca licitația să se pomească de la o anumită sumă, avansând suma de 100 lei, niște limite la prețul pe ha stabilit de CJ Dolj, dar nu mai puțin de 60 lei. A fost de părere că acum trebuie să se aprobe așa cum s-a propus iar pe viitor să se poată majora prețul, având în vedere că potențialul productiv este diferit de la o tarla la alta. Dl secretar M. Barbu a precizat că nu se poate stabili o sumă mai mică decât prețul minim avansat de CJ între 2,55 tone/ha și 4,25 tone/ha, diferențiat în funcție de amplasament. Dl M. Mitrache a făcut mențiunea că dl Pistrițu a întrebat de la ce producție se pornește, precizând că producția se înmulțește cu 60. Dl M. Pistrițu a propus ca taxa de participare la licitație să fie de 10 lei, amendament care a obținut 8 voturi *pentru*, împotriva fiind 7 consilieri: V. Bălan, Mariana Ciuciulin, G. Tica, V. Toană, Gh. Gliba, P. Floricel și Cr. Călușaru. De asemenea, dl M. Pistrițu a propus introducerea unui punct privitor la constituirea unei comisii care să selecteze cererile de participare la licitație, compusă din 3 consilieri locali și 2 reprezentanți ai Primăriei. În urma propunerilor și a votului, domnii Gh. Gliba și M. Pistrițu au obținut câte 8 voturi *pentru*, iar dl P. Pelea a fost votat în unanimitate, ceilalți reprezentanți urmând să fie desemnați de executiv prin decizie a primarului. În felul acesta, la hotărâre s-a mai adăugat și punctul 6: "Se constituie comisia pentru selectarea cererilor de participare la licitație în componența: Pelea Petre, Pistrițu Marian și Gliba Gheorghe, urmând ca ceilalți reprezentanți să fie desemnați de executiv prin decizie a primarului".

Referitor la Proiectul de hotărâre prin care se mandatează reprezentantul CL să voteze în Adunarea generală ordinară și extraordinară a acționarilor Companiei de Apă Oltenia SA din data de 10.03.2017, se menționează că, dând curs adreselor 2294 și 2295/08.02.2017 ale societății, executivul a propus adoptarea unei hotărâri de CL prin care: "Se desemnează doamna Bălan Victoria-Vera, consilier local, să voteze ordinea de zi în AGA la Compania de Apă Oltenia SA, în adunarea generală ordinară și extraordinară care va avea loc la data de 10.03.2017, ora 14.00".

În expunerea de motive la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă modificarea Regulamentului privind reglementarea activității agenților economici de pe raza administrativ-teritorială a municipiului Băilești, aprobat prin HCL 63/2016, se stipulează că, având în vedere că după adoptarea hotărârii menționate s-a constatat că nu toate aspectele legale au fost incluse în aceasta, executivul a solicitat CL

emiterea unei hotărâri în formularea: 1. Se modifică art.16, lit.j din Regulamentul privind reglementarea activității agenților economici de pe raza administrativ-teritorială a municipiului Băilești, aprobat prin HCL 63/2016, astfel: *Barurile, restaurantele, discotecile și alte spații publice cu destinație similară să asigure toate condițiile respectării Legii 15 din 29.01.2016 privind modificarea și completarea Legii 349/2002 pentru prevenirea și combaterea efectelor consumului produselor de tutun*. 2. Se modifică art.20 astfel: *Schimbarea funcțiunii spațiilor comerciale existente la parterul blocurilor de locuit sau în zonele adiacente cu alte funcțiuni de natura activităților de producție, prestări servicii poluante cu caracter sonor comerț en-gross, alimentație publică, discotecă și baruri, cluburi de noapte se va efectua numai cu respectarea condițiilor prevăzute la art.12, 24, 25 din prezentul regulament, cât și a orelor de funcționare și normelor de conviețuire socială, a ordinii și liniștii publice*; 3. Se modifică art.26 astfel: *Comercializarea în oraș a alimentelor, respectiv a preparatelor și semipreparatelor din carne, lapte, ouă, legume, fructe, a produselor de panificație, patiserie și de cofetărie, precum și a băuturilor alcoolice și nealcoolice, calde sau reci, este permisă numai în structurile cu funcțiuni de alimentație publică clasificate conform HG 843/1999 sau în alte unități specializate*. 4. Se modifică art.27 astfel: *Comercializarea produselor specificate la art.26, 28, 29 în alte locații decât cele menționate, cum ar fi rulote, standuri, chioșcuri se poate desfășura numai în locuri special amenajate, stabilite de către CL și pe baza autorizației de funcționare emise de Primărie cu mențiunea vânzării de produse alimentare și nealimentare înscrise în autorizația de funcționare*.

În ceea ce privește Proiectul de hotărâre prin care se aprobă demolarea unor construcții de la Liceul Tehnologic Ștefan Anghel, se menționează că, ținând seama de adresa 312/13.02.2017 prin care conducerea liceului solicită aprobare pentru desființarea grupurilor sanitare din curtea liceului, deoarece sunt într-o stare avansată de degradare și nu sunt folosite de cca 5 ani, executivul a propus adoptarea unei hotărâri de CL prin care: "Se aprobă desființarea grupurilor sanitare situate în curtea Liceului Tehnologic Ștefan Anghel Băilești".

Referitor la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă scoaterea din funcțiune a mijloacelor fixe care se află la Compania de Apă Oltenia SA și casarea acestora se precizează că, dând curs adresei 3071/14.02.2017 prin care societatea propune scoaterea din funcțiune a mijloacelor fixe în valoare de 84 774,09 lei, trecerea acestora în patrimoniul privat al municipiului Băilești și se menționează că sunt întrunite prevederile legale de valorificare și casare a acestora, executivul a solicitat CL să emită o hotărâre în formularea: 1. Se aprobă scoaterea din funcțiune a mijloacelor fixe care urmează a fi casate, conform Anexei 1; 2. Se aprobă trecerea mijloacelor fixe care urmează a fi casate în patrimoniul privat al municipiului Băilești conform Anexei 1; 3. Se aprobă valorificarea și casarea mijloacelor fixe, urmând ca veniturile obținute să fie vărsate în contul Primăriei Municipiului Băilești.

În expunerea de motive la ➡

“APROZAR” și... “YOU AND ME”

(Fragment din volumul aflat în pregătire,
Jurnal de amurg)

În răstimpul celor două luni cât a durat sejurul nostru sătmărean de la cumpăna dintre ani, mi-am propus o serie de “obiective”, ținând cont de timpul liber nelimitat avut la dispoziție, mai ales înainte și după vacanța de Crăciun a nepotelui meu, Marius Micu. Între altele, am purces la o revedere a orașului ca pieton sau călător cu autobuzul, vizând locurile publice, unitățile comerciale, instituțiile de cultură, așezămintele religioase, transportul în comun etc.

În rândurile de mai jos însă, mă voi referi la un aspect inedit și anume la firmele diferiților agenți economici sătmăreni (și nu numai). Pentru evitarea oricărei confuzii, am în vedere sensul de “inscripție... cuprinzând denumirea și destinația unui magazin”, conform *Dicționarului de neologisme* din 1986. Iar demersul meu a pornit de la stereotipia monotonă, apăsătoare a firmelor diferitelor “utilități” comerciale, bancare sau de altă natură din perioada ceaușistă.

Ca pretutindeni, acestea aveau, invariabil, denumiri standard: “Alimentara” (T.A.P.L.), “Tutungerie” (dar și “Chibrituri se vând aici!”), “Pâine”, “Textile”, “Galanterie”, “Arta decorativă”, “Carmangerie”, “Farmacia nr...”, “Croitorie” și multe asemenea platitudini.

Referindu-mă strict la Satu Mare, puține dintre acestea aveau și o denumire proprie, distinctă, gen “Somesul”, “Unio”, “Mondiala”, sau “Textile-Ardeleana”. Acum, a mai supraviețuit doar prima dintre ele, vechiul market (magazin universal) din la fel de vechiul centru al orașului; celelalte au ieșit, total sau parțial, din circuit, arătând cam precum Căminul de nefamiliști din Băilești sau cu inscripția “For rent. For sale”, așadar disponibile pentru închiriere sau vânzare...

În rest, odată cu trecerea la economia de piață, s-a manifestat și la Satu Mare o adevărată explozie de imaginație lexicală, de inventivitate publicitară

în care, obligați de Registrul Comerțului au botezat firmele lor astfel încât să aibă o identitate proprie, inconfundabilă. Și care să fie la adăpost de eventualele contravenții pentru fraude comerciale.

Cel mai ușor le-a fost marilor societăți comercial-economice, românești sau internaționale, care nu mai au nevoie de inspirație... lexical-literară. Benzinăriile se numesc “OMV”, “Petrom”, “Viva”, “Rompetrol” etc. Băncile sunt “Transilvania”, “I.N.G.”, “Garanti Bank”, “BCR”, “Raiffeisen Bank”, “BRD”, “Alpha Bank” sau pompos, “Intesa Bank Sanpaolo”. Chiar și CEC-ul nostru secular și-a adăugat “sufixul” britanic și respectabil “Bank”, în vreme ce Poșta s-a convertit în... prefix “Bankpost”. Pe urmă, defunctul A.D.A.S. și-a lăsat urmași cu denumiri cosmice (“Astra”), cu abrevieri (Asirom sau Grawe) ori cu conotații geografice (“Carpatica”) și exotice (“City Insurance”).

La rândul lor, marile lanțuri de magazine (acum ele sunt super/hipermarketuri) au aici, în Satu Mare, filiale cu spații extrem de generoase: “Auchan”, “Real”, “Praktiker”, “Kaufland”, “Metro”, “Unicarm”, ba chiar și “Profi”, unde am utilizat cardul de fidelitate emis la... Băilești! Firmele de telefonie mobilă, de asemenea prospere, “Orange” sau “Vodafone” se bucură de un dever ridicat.

Dar, așa cum scriam mai sus, o plimbare pe arterele principale (comercial vorbind) ale vechiului burg nord-ardelean scoate în evidență imaginația onomastică a întreprinzătorilor, care își botează micile afaceri cu nume din cele mai curioase și neașteptate. Astfel, puzderia de cafenele, săli de jocuri mecanice sau pariuri sportive atrage atenția și prin firmele tipătoare, care le anunță existența: “Angora”, “Club Caffe Amigo”, “Apollonia”, sau chiar originala firmă “No pardon Caffe”!

Continuare în numărul viitor
Marian PIRNEA

Așa poate fi apreciată activitatea de suflet prilejuită de fericitul moment al lansării volumului de poezie *Pierdută-n arca timpului trecut* cu care autoarea, o poetă de virtuozitate, Mariana Oprea, înobilează sufletele cititorilor.

Amfitrion amabil, persoană agreabilă, dl. Marcel Bota, directorul Casei de Cultură *Amza Pellea*, s-a dovedit, ca de fiecare dată, un moderator discret și inspirat, reușind să creeze o atmosferă de bună-dispoziție și apropiere sufletească, un climat de intimitate, de adevărată primenire sufletească, propriu confesiunii. Moderatorul a menționat cu sinceritate că îl leagă o veche și statornică prietenie de autoare ca foști colegi de muncă, exprimându-și bucuria că este al cincilea an când are loc întâlnirea pentru lansarea unei cărți de poezie. A precizat că a citit cu mare atenție cartea, a apreciat-o, dar nu va spune prea multe despre ea și l-a invitat pe dl. prof. Marian Pirnea care a prefat-o, mai ales că este un om de specialitate.

Distinsul profesor a mărturisit că autoarea l-a făcut propunerea onorantă de a-i prefata volumul, care nu este primul, și că nu va repeat considerațiile din *acel cuvânt înainte*, punând accent pe faptul că dna. Maria Oprea a devenit deja un nume în peisajul literar românesc contemporan ca reprezentant de seamă al sensibilității și spiritualității locale. A interpretat volumul lansat pe o anumită cheie, între mahnire și speranță, versurile oscilând între aceste două stări de suflet prin referire la realități locale, la afinități intime, însă fără nuanțe indiscrete, preluând unele dintre temele volumelor anterioare sau recurgând la altele noi. Prin stilul său, prin tematică, prin aplecarea către anumite formule literare, poeta se racordează cu temeinicie la realitățile și la evoluția poeziei lirice românești. Încă de la început, cititorul trebuie să ia aminte la o formulă oarecum ambiguă, conținută în titlu – *pierdută sau salvată?* – căci metafora *arca timpului trecut* pare să sugereze angosasele prezentului și o determinare pe autoare să se refugieze în trecut într-o *arcă* a amintirii anilor tinereții, apuse odată pentru totdeauna. Referindu-se la latura compozițională, a remarcat cu subtilitate că, spre deosebire de volumele precedente, în care era vorba de un anumit eclectism, de o “amestecare” tematică, de data aceasta autoarea revine la gruparea temelor pe cicluri și capitole tematice. Notabil este că nu lipsesc “artele poetice” și este util de spus că

O aleasă manifestare culturală și de simțire

această tendință a Mariei Oprea de a scrie poezie programatică sau profesiune de credință este un atribut al poetului care și-a găsit identitatea în creație. Ultimul capitol este închinat naturii, peisajului ambiental, *Dans de toamnă*, părăndu-i-se cea mai reușită poezie a volumului. A concludonat că Maria Oprea și-a cucerit un loc propriu, bine definit în peisajul poeziei românești actuale și se va impune printre autorii literaturii contemporane, având suficiente argumente care să-i favorizeze ascensiunea și să reprezintă un punct de reper în poezia românească actuală, în manifestările de spiritualitate poetică ale băileștenilor.

La invitația amfitrionului, venerabilul prof. Valentin Turcu, în stilul caracteristic și inconfundabil, a menționat că este inutil să repete ceea ce a scris în *Gazeta de Băilești* cu ocazia prezentării cărții. A fost de părere că ceea ce surprinde în mod plăcut în primul rând este originalitatea, autoarea are stil, pentru că sunt mulți care publică versuri, dar căroră le lipsește stilul, nu simt poetic, pentru că acum este, în general, vremea celor care sunt lipsiți de auz muzical, care contestă versul de natură clasică și pun unele lângă altele niște cugetări din care “cititorul nu prea știe ce să înțeleagă”. Referindu-se la volumul lansat și la cele anterioare, a apreciat că se poate spune că poeta se abate de la “mersul” de astăzi al așa-zisei poezii românești și a opinat că îl îndreptățește să facă această afirmație asigurarea echilibrului, cum spunea T. Maiorescu acum un veac și jumătate, adică a raportului dintre conținut și formă. Tematica volumului nu mai intră în discuție ea fiind variată, autoarea ilustrând la înalt nivel artistic teme vechi și noi din literatura română și universală. Se pune problema forme, despre care același Maiorescu spunea că forma asigură în primul rând originalitatea, întrucât sentimentele cântate în poezie sunt aceleași de când lumea – iubirea, tristețea, deznădejdea, scurgerea ireversibilă a timpului etc. Cu scuzele de rigoare, a opinat că în poezia modernă forma lipsește sau, parafrazându-l pe Caragiale, *este admirabilă, sublimă, putem zice, dar lipsește cu desăvârșire*. Cu regret a spus

că numeroase poezii actuale nu spun nimic, dar critica literară le elogiază și face ierarhizări cel puțin ciudate, iar cei care scriu versuri de mare valoare, gen Maria Oprea, dacă nu fac parte dintr-un clan în care se laudă unii pe alții, sunt marginalizați sau pur și simplu nebagăți în seamă. Sunt unii care au publicat zeci de volume, însă rămân tot astfel anonimi, pentru că le lipsește conținutul adecvat, mesajul, iar *forma este la fără frecvență*. A citit o poezie din revista România literară, organ al Uniunii Scriitorilor din România, publicată la rubrica “Poemul săptămânii” cu titlul *Sub patrafirul norilor*, întrebând, evident retoric, pe cei prezenți ce au înțeles din această “creație”.

Sigur că, în entuziasmul generat de valoarea bijuteriei lansate, n-am rezistat să nu spunem câteva cuvinte, felicitându-i mai întâi pe organizatori, oameni care promovează cultura în Băilești, și în mod deosebit pe autoarea volumului care pe nedrept nu face parte nici măcar din Filiala Dolj a Uniunii Scriitorilor. Referitor la volumul *Pierdută-n arca timpului trecut*, neîndoielnic este o carte de o valoare deosebită și se pune problema dacă este vorba de *pierdută sau regăsită*, aceasta depinzând de unghiul din care este privită, de modul de receptare a mesajului poetic. În prezentarea făcută în *Gazeta de Băilești*, prof. V. Turcu apreciază că este o *izbândă a unui talent poetic autentic*. S-a spus că tematica este variată, important fiind că ilustrează la un alt nivel artistic temele majore ale literaturii naționale și universale. Referindu-ne la tema desrădăcinării este imperios să menționăm că este vorba de o viziune personală, o desrădăcinare aparte, interpretată în stil personal, dorul, nostalgia locurilor natale imbinându-se fericit cu speranța și dorința reîntoarcerii la rădăcini. Am menționat că, personal, suntem impresionați și chiar emoționați de modul cum este ilustrat artistic cultul pentru părinți, cu deosebire pentru mamă, fiind vorba de o iubire specială, de atașament al copilului față de cea care dă viață. Sunt de apreciat sensibilitatea și delicatetea scriitoarei, o sensibilitate cuceritoare, dar, mai ales, sinceritatea și profunzimea

► Continuare în pag. 5

Proiectul de hotărâre prin care se aprobă tarifele la SC Salubritate Băilești SRL se precizează că, având în vedere adresa 5233/27.02.2017 prin care societatea face cunoscute tarifele actualizate pentru anul 2017 la transportarea și depozitarea deșeurilor menajere, după cum urmează: Persoane fizice – 9,24 lei/pers./lună (cu TVA 11 lei); Agenți economici și instituții publice – 133,16 lei/mc (158,46 lei); Transport auto – 4 lei/km (4,76 lei); Taxă autorizatie salubritate – 84,03 lei/proiect (100 lei), executivul a solicitat CL să emită o hotărâre prin care: “Se aprobă tarifele pentru activitatea serviciului de salubritate la SC Salubritate Băilești SRL, pe anul 2017, conform anexei alăturate.” A fost proiectul care a generat multe discuții cu argumente pro și contra, din dezbateri reieșind că trebuie să se procedeze în așa fel, încât să fie sprijinită societatea, dar să se aibă în vedere și problemele cetățenilor, ale comunității. Dl I. Mitroi, managerul societății, a menționat că s-au purtat

discuții cu agenții economici pentru tariful de 150 lei/mc și s-a stabilit ca fiecare să plătească în funcție de cantitatea de deșeură generată, acestea să se ridice la solicitarea agenților economici, urmând ca pentru persoanele fizice să se ridice de patru ori pe lună. Edilul-șef a precizat că a solicitat să se aducă o analiză a cheltuielilor pentru transportul la groapa de gunoi de la Mofleni, a comentat în amănunt cifrele înscrise în analiză și a constatat că pentru o mașină de 6 tone cheltuielile se ridică la 1 789 lei/cursă, ceea ce este destul de mult și a întrebat dacă se acoperă costurile, managerul societății precizând că “acoperirea este la limită”. Tariful propus se aplică începând cu data de 01.03.2017. Dl primar a lansat propunerea ca cetățeanul să semneze la preluarea pubelelor și să se menționeze cât are pus în pubelă, considerând că este și rezonabil și legal, adică “ce deșeură produci, aceea să plătești”. Dl I. Mușuroi, după ce a menționat că fostul consilier D. Manciu a făcut demult niște calcule care erau

foarte aproape de ce se stabilește acum, aici nefiind prinse amortizările, și-a exprimat opinia că aceste măsuri trebuia să fi fost luate mai demult. Dl G. Gliba a fost de părere că tarifele propuse nu se justifică și că ar fi normal să se aplice tarifele propuse anterior, precizând că la o comună din Gorj tariful este de 4,6 lei/pers. Era bine să se prezinte și statul de funcții, realizându-se astfel o reală calculație de prețuri. Reintervenind în discuție, dl primar a pus accent pe faptul că “noi trebuie să vorbim de costurile noastre, la comuna din Gorj sunt alte condiții”, mai ales că trebuie să se suporte cheltuielile și pentru cele trei comune de la care se colectează deșeurile. Preocuparea noastră trebuie să fie dacă susținem viabilitatea societății, ceea ce este imperios să se rezolve acum, pentru că nu este problema domnului Mitroi, ci a comunității, a Primăriei și a CL. Ar fi bine să se facă o colectare selectivă și a fost de părere că societatea trebuie sprijinită, mai ales că diferența de tarif

nu este prea mare, acei 1,5 lei pot salva societatea și nu împovărează prea mult pe cei care au contracte cu Salubritatea. Este necesar să se gândească și să se judece cu maturitate, să se ia măsuri pentru sprijinirea societății și pentru conștientizarea cetățenilor cu privire la selectivitatea deșeurilor. Dl M. Pistrițu a menționat că a constatat că unii colegi consilieri au mare dorință de a pune piedici celor două societăți ale administrației locale – SC Salubritate SRL și SC PAZA CLB SRL – se opun unor creșteri de tarife și se dovedesc deosebit de critici când este vorba de cele două societăți.

Proiectul de hotărâre a fost respins, întrunind numai 7 voturi pentru – I. Mușuroi, Amalia Năstase, M. Mitrache, M. Pistrițu, P. Pelea, C. Pascu și O. Surcel, ceilalți 8 consilieri fiind împotriva.

În ceea ce privește Proiectul de hotărâre prin care se stabilește sediul autorităților locale în Băilești, str. *Prințul Barbu Alexandru Știrbey 13*, se menționează că, ținând seama de finalizarea

proiectului **Reabilitare și modernizare sediul Primăriei Băilești**, având temei juridic dispozițiile art.36, al.2, lit. c și d, din Legea 215/2001, executivul a propus emiterea unei hotărâri de CL prin care: “Se stabilește sediul activităților administrației publice locale din municipiul Băilești, jud. Dolj (Primărie și Consiliul Local) în imobilul proprietate publică locală din str. *Prințul Barbu Alexandru Știrbey 13*”.

Dacă n-ăr fi fost pe ordinea de zi și punctul *Diverse*, pe care nu-l comentăm din respect pentru propria noastră persoană și pentru a nu răpi timp cititorilor, am avut sentimentul bucuriei de a fi asistat la o sedință desfășurată în limitele normalității, atribut care ar trebui să caracterizeze toate întâlnirile aleșilor urbei, pentru că, deși au existat și puncte de vedere diferite în dezbaterile proiectelor de hotărâre, acestea au fost exprimate cu decență și în mod civilizat, fără atac la persoană, fiecare aducând argumente în favoarea celor susținute.

Gheorghe GHEORGHISAN

Iubiți-vă pe-ndelete, în ziua de Dragobete!

Sub acest generic s-au desfășurat manifestările prilejuate de sărbătoarea Dragobetelui, organizate de Casa de Cultură Amza Pellea, în parteneriat cu Liceul Tehnologic Ștefan Anghel și cu Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Dolj. De dimineață, elevii și elevele unității de învățământ au oferit doamnelor și domnișoarelor flori și baloane, apoi Ansamblul folcloric *Bobocica* al Casei de Cultură a prezentat în Piața Civică a municipiului un spectacol de muzică și dansuri populare, manifestarea având punct culminant lansarea valoroasei cărți *Balade populare din sud-vestul județului Dolj*, avându-l ca autor pe venerabilul profesor Nicolae Miu.

Gazda primitoare, dl. Marcel Bota, directorul instituției de cultură, a dat glas bucuriei că manifestarea a fost primită așa cum se cuvine, a mulțumit reprezentanților Centrului județean care au onorat invitația, a prezentat pe scurt activitățile în succesiunea lor, exprimându-și bucuria că

cei prezenți apreciază frumosul și respectă tradițiile românești.

Agreabila și volubila doamnă Amelia Etegan, directorul CJCPCT, care a răspuns și de această dată cu plăcere invitației, a avut cuvinte de laudă la adresa organizatorilor, elogiind activitatea directorului casei de cultură și a mărturisit că pentru Domnia Sa și pentru distinsul profesor Nicolae Dumitru este o onoare că au avut privilegiul de a fi părtași la această manifestare de suflet, a prezentat cu competență semnificația sărbătorii Dragobetelui, o sărbătoare tradițională a românilor, menționând că este o mare greșală, chiar o impietate, să se pună alături de aceasta Valentine's day, nemeritat la modă pentru unii care nu știu să aprecieze valorile românești, evenimente depozitare ale sufletului nostru.

Dl. prof. Nicolae Dumitru, o emblemă

a CJCPCT, un profesionist de excepție și de o dezarmantă modestie, a evocat personalitatea prof. N. Miu, confesându-se și spunând că în anul 2001 a intrat în casa primitoare a autorului și a avut surpriza plăcută de a descoperi un OM, cu o voce blândă ca și cum s-ar fi aflat la catedră printre copiii pe care i-a păstoriți ani de-a rândul și care cu ospitalitatea omului de la câmpie l-a invitat undeva printre cărți, reviste, note, însemnări, culegeri, de fapt, culegeri de nestemate folclorice adunate cu mîgălă "de la tinerete până la bătrânețe". Cu acest prilej, a aflat că l-a preocupat tradiția poporului din care își află rădăcina dintotdeauna. Profesorul Miu i-a pus la îndemână materiale originale din activitatea cunoscutului folclorist doljean, Costică Ciobanu-Plenița. Prin grija instituției doljene de specialitate preocupate de

conservarea și promovarea culturii tradiționale a apărut volumul lansat care cuprinde 74 de balade culese de prof. băileștean, culegeri făcute în localități de la cotul Dunării. Baladele incluse în volum au fost clasificate de către culegător în: *Fantastice, Vitejeste, Haiduci și răzvrățiți, Păstorești, Familiale, Jurnale orale*. A menționat că regretabil este faptul că aceste culegeri inserează numai textul literar, nu și partitura muzicală care după dispariția celui care le cântă, este mai dificil de intuit, dar acest fapt nu diminuează importanța și valoarea culegerilor realizate de inimosul și apreciabilul profesor de Limba și literatura română.

Cu emoții firești, având în vedere semnificația evenimentului, dl. prof. N. Miu a opinat că în ceea ce privește volumul s-a făcut un împrumut de element cultural și a întrebat retoric "Ne-

a trebuit nouă așa ceva? Ne-a trebuit să împrumutăm un element care se numește Valentine's day?" care era folosit în religia catolică, pentru noi fiind străin, partea noastră de vină fiind că nu citim niciun fel de documentație când facem așa ceva, ci doar împrumutăm, mărturisind cu sinceritate că nu știe care sunt motivele. A menționat că scopul întâlnirii de față este de a face un serviciu unui element de cultură populară care se numește o carte. "De ce este această carte bună sau la ce este bună?", întrebări la care autorul a fost de părere că, în primul rând, este bună "la gândit", pentru că să se descopere în ea cine suntem și ce vrem să spunem. Referitor la această lansare de carte este un lucru necesar sau nu?, considerând că este, noutatea acestei cărți fiind conținutul ei, adică niște cântece populare ➡

Proiectul de amenajare zona Parc Balasan a primit undă verde

Interviu realizat de Marian MILOVAN cu
Primarul Municipiului Băilești, domnul Costel PISTRIȚU

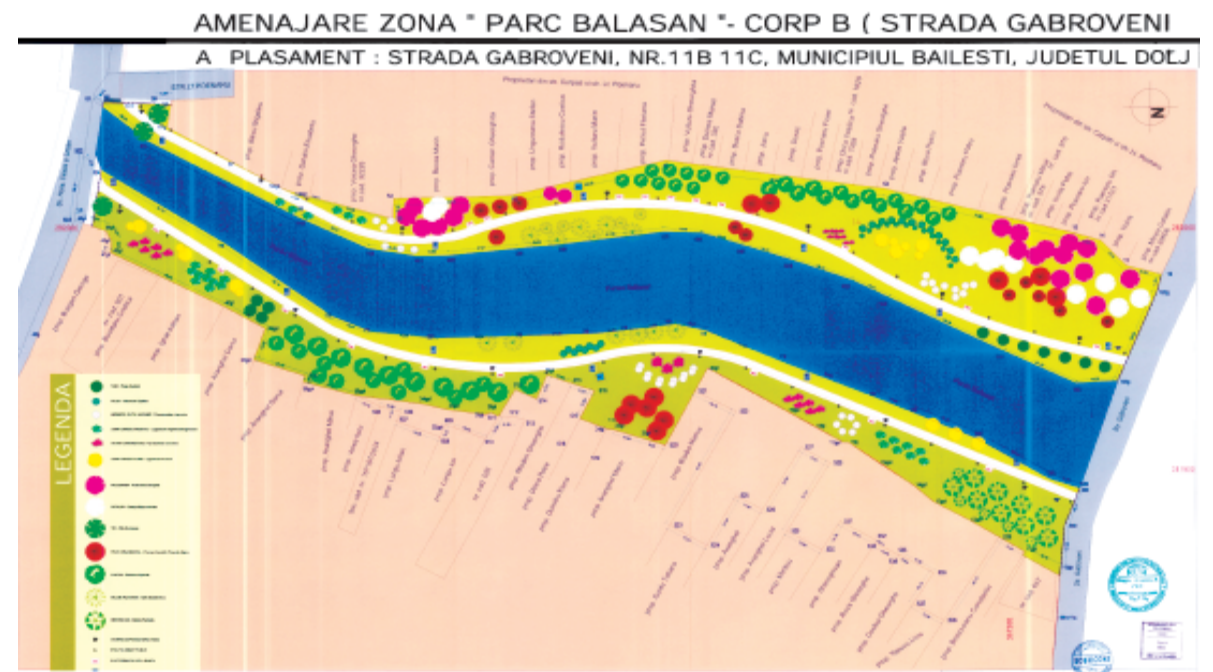
► Continuare din pag. 1

Primar: Sunt cele două zone de teren din jurul celor două lacuri de apă, primul unde este insula și celălalt dincolo de pod, cu acces la strada HCC, fostă Grădinarilor. Printr-o reconversie a terenurilor neutilizate și degradate, se realizează alei pietonale, iluminat public, se montează bănci, coșuri de gunoi, dar ce este cel mai important se plantează arbori, arbuști și se însămânțează gazon, realizându-se un frumos spațiu verde. Monitorizarea se face atât prin camerele de supraveghere ce sunt prevăzute în proiect, cât și prin agenți de pază. Posibilitatea de petrecere a timpului liber atât pentru copii în părculețul amenajat special, cât și pentru adulți, existând terenuri de tenis de câmp multifuncționale, chiar gazon natural unde se pot desfășura activități sportive și de recreere, va atrage foarte mulți cetățeni. Pentru cei care au role sau skateboard-uri, este amenajat un platou special, iar pe timp de iarnă acesta va fi amenajat ca patinoar natural. Pentru tineri mai există și piste de biciclete de-a lungul celor două lacuri de apă, alele carosabile unde se poate alerga, dar și un sistem de internet wireless. Pe lacurile de apă

se vor putea folosi bărci și hidro biciclete, iar pentru tinerii care doresc caiace și canoe, în cadrul asociației sportive Progresul Băilești. Acest parc va fi inima orașului, aici vor veni atât copiii și tinerii, cât și vârstnicii. Zona aceasta va da un suflu nou, va crea oportunități noi pentru cetățeni, iar pentru localitate va fi un câștig în lupta cu modernizarea.

Rep.: Ce proiecte mai aveți în perspectivă?

Primar: Ne pregătim pentru al doilea proiect mare pe fonduri europene, *Iluminat public*, pe care dorim să-l realizăm. Prin acest proiect se vor putea economisi bani la bugetul local, deoarece acest iluminat public în prezent este un foarte mare consumator de resurse financiare. Vorbim de transformarea iluminatului public actual, într-un iluminat public eficient, prin schimbarea lămpilor cu incandescență cu lămpi cu performanță energetică mărită și eficiență maximă, cu reducere a consumului electric, adică lămpi cu led, la nivelul întregului oraș. Prin acest proiect se va și extinde rețeaua de iluminat public pe toate străzile orașului, astăzi știm că, în afară de strada Victoriei unde există lămpi pe fiecare stâlp, pe

celelate străzi lămpile sunt din doi în doi stâlpi. În felul acesta, fiecare stradă va avea lămpă pe fiecare stâlp, iar după calculul făcut, pentru fiecare lămpă costul se va reduce cu 60%. Acest proiect ne dă speranță că vom putea diminua cheltuielile la bugetul local, bani pe care îi putem folosi în alte proiecte pe care le dorim. Un al treilea mare proiect este continuarea modernizării străzilor, adică asfaltarea acestora din fonduri europene. În *Ghidul solicitantului pentru finanțarea cu fonduri europene a străzilor*, se merge pe instrumentul „eficiență energetică” ceea ce ne va impune să facem dovada că avem mijloace de transport în comun, iar acestea poluează din cauza stării proaste a străzilor,

cât și a mijloacelor vechi de transport public. Pentru realizarea acestui proiect, este nevoie de autogară și de serviciul de transport public pentru cetățeni. Suntem la momentul la care, am înființat o societate cu capital public, care va putea să gestioneze acest serviciu de transport public, urmând să scoatem la licitație construcția unei autogări. În urmă cu 20 de ani, ne-am bătut joc, am vândut autogara, iar acum trebuie s-o realizăm pentru a depune acest proiect. Mijloacele serviciului de transport public la nivel de oraș vor trebui să treacă pe străzile care urmează a se moderniza, iar din analiza pe indicatori de eficiență a transportului în comun, să reiasă că se poluează din cauza străzii nemodernizate. Consider că este cea mai mare greșală că nu s-a mers pe indicatorul „dezvoltare urbană” așa cum a fost în exercițiul financiar european al POR 2007-2013, pentru că noi nu am reușit dezvoltarea totală pentru a merge acum pe eficiență energetică, noi încă nu ne-am dezvoltat suficient să ajungem la această eficiență energetică. România a semnat pentru exercițiul 2014-2020, ca o țară dezvoltată, or România în momentul de față n-a ajuns la acest nivel, nici Craiova nu are eficiență energetică pe mijloacele de transport în comun. *Satul de vacanță, Aeroportul înierbat, Școala de echitație* sunt proiecte pe care le-am prins într-un plan integrat de dezvoltare urbană a localității. Dorim ca în foarte scurt timp să găsim finanțare la Bruxelles pentru cele trei proiecte și să le

putem realiza, pentru că din bugetul local n-o să putem rezolva niciodată. Dacă nu exista această oportunitate a fondurilor europene, nici gând să ne putem dezvolta, însă m-am întrebat ce rezultate am fi avut noi, dacă accesăm aceste fonduri și înainte de 2008, când erau fondurile europene de preaderare. Din păcate, n-am fost primar atunci și mă doare, pentru că era un pas înainte și puteam să beneficiem de mult mai multe realizări pe care localitatea și locuitorii le așteaptă de foarte mult timp.

Rep.: Doamnă primar, vă mulțumim și vă felicităm pentru eforturile depuse, vă urăm succes în realizarea proiectelor propuse pentru ca localitatea să se modernizeze, astfel încât tinerii să nu mai plece în altă parte.

Primar: Îmi doresc cel mai mult lucrul acesta, mulțumesc și eu tuturor celor din redacția *Gazetei de Băilești* și cred că felicitările trebuie să le primească băileștenii, pentru că dumnealor au ales, nu eu.

P.S. În exercițiul financiar 2007-2013 al POR, am depus un proiect pentru amenajarea unei zone verzi, unde cetățenii să-și petreacă timpul liber și am optat pentru zona de Centru-Parcul Tineretului. În anul 2009, când am depus proiectul pentru Parcul Tineretului, am inițiat un *Plan Integrat de Dezvoltare Urbană* în care s-a prevăzut realizarea de spații verzi, modernizarea străzilor, canalizare etc.

AMENAJARE ZONA "PARC BALASAN" - CORP A (STRADA VICTORIEI)

AMPLASAMENT : STRADA VICTORIEI, NR. 120A-120C, MUNICIPIUL BĂILEȘTI, JUDEȚUL DOLJ

care se numesc balade, ea putând să vizeze o întreagă descoperire a trecutului cultural al satului românesc. Pentru a răspunde la întrebarea unde este satul românesc, a recurs inspirat la cunoscutul vers eminescian: *Unde ești copilărie cu pădurea ta cu tot?*. Menționând că a dispărut pădurea, au dispărut multe lucruri, și-a exprimat părerea că trebuie să ne punem întrebarea cum de s-a piardut satul și așa vom reuși, pentru că altfel se pot pierde și acele elemente ale identității noastre culturale. A mărturisit că a scris această carte din iubire, găsind de cuviință să descopere frumusețile, necazurile și evenimentele majore ale satului. A reușit să adune în 15 ani aceste cântece și să se oprească în anul 1982, iar de atunci le-a păstrat și nu au fost văzute decât de dl. prof. Nicolae Dumitru, căruia i-a adus o frumoasă mulțumire și o sinceră mărturisire de devotament față de mine, iar eu față de dânsul nu am nicio putere să mă revanșez vreodată. În această carte a rămas ce trebuie să lase fiecare pe această lume, ceva bun, așa cum zice Arghezi: *Nu-ți voi lăsa drept bunuri după moarte / Decât un nume adunat pe-o carte*. Baladele sunt organizate într-un anumit fel, de la primii care au iubit folclorul literar – Alecu Russo cu **Cântarea României** și V. Alecsandri, primul care ne-a lăsat “balade adunate și îndreptate”, adică intervenind în text, ceea ce nu este permis în lumea folcloriștilor. A dat glas convingerii că și celor prezenți le place colinda, pentru că mulți merg cu colinda, iar unele balade sunt folosite drept colinde, și a evocat un episod amuzant trăit de Domnia Sa.

► **Continuare din pag. 3**

sentimentelor pe care le transmite cititorului și pe care vrea să și-l asocieze în prețuirea acestor nobile simțăminte. Dintre figurile de stil, un loc aparte ocupă metafora, poezia Mariei Oprea putând fi considerată poezie-metaforă, în care își fac loc imagini artistice surprinzătoare prin frumusețea și ineditul lor. Cu efecte stilistice deosebite, poeta repetă în final sau în interiorul poeziilor prima strofă, de cele mai multe ori însă versurile sunt reluate într-o altă ordine. În poeziile “Arte poetice” apare credința în bine, frumos și adevăr. Considerăm că nu greșim afirmând că volumul este o adevărată bijuterie, cu o prefață care evidențiază profesionalismul și acribia prof. M. Pirnea, cu o prezentare de excepție făcută de prof. V. Turcu în *Gazeta de Băilești*, ceea ce ne îndreptățește să afirmăm că avem în față una lângă alta trei valori, trei comori ale Băileștiului cultural, în speță literar, la care am adăuga o altă valoare din sală, prof. Nicolae Miu, care de curând a lansat o interesantă carte de balade populare doljene. În prelungirea ideii bunului amic V. Turcu, vom afirma că cei de la *România literară* poate că ar trebui să se rușineze pentru poezia pe care o promovează și pentru unele cronici literare sărace, lineare, șablonarde, pentru poeziile publicate fiind de actualitate versurile eminesciene: *Critici voi cu flori deșarte / Care roade n-ați adus / E*

După instaurarea regimului communist, trebuia să se cânte o colindă care începea cu *Sculați, sculați, boieri mari / Că vă vin colindători și, cum boierii nu mai erau, au recurs la o găselniță, folosind textul Sus, Tovarăși, nu dormiți / Vremea e să vă treziți*. În încheiere a menționat că această carte se găsește la bibliotecă și i-a îndemnat pe cei prezenți s-o împrumute.

Doamna Amelia Etegan, adresându-se autorului, a spus că munca acestuia este de apreciat, iar dacă dl. prof. Nicolae Dumitru consideră că se mai poate selecta ceva din manuscris și se poate continua un al doilea volum, le-ar face o mare plăcere pentru că sunt lucruri extrem de valoroase care trebuie păstrate. Si-a exprimat convingerea că frumoșii copii-elevi au venit în ziua de Dragobete cu plăcere și din convingere, au fost în oras, au împărțit flori, au făcut un lucru extraordinar, în condițiile în care la Craiova se găsesec tonete cu tot felul de inimioare, ursuleți etc. *Cetățenii au crezut inițial că este un miting, abia mai târziu și-au dat seama că este Dragobetele. Este un lucru deosebit de important că aici, la Băilești lumea își aminteste de Dragobete, pentru că nu mai sunt multe lucruri din trecut, pădurea, așa cum spunea dl. prof. Miu, aici oamenii cinstesc Dragobetele.*

În prelungirea celor afirmate de doamna Etegan, dl. prof. N. Miu a adăugat că la Dragobete “se practică înfrățirea”, exprimându-și regretul că nu se poate face muzică pentru balade și a menționat că la Desa a trăit un reprezentant al folcloristicii românești, Mihai Constantin, zis Lache Găzarul. A mă-

turisit cu emoție că este foarte bucuros de participarea copiilor și că are un adevărat cult pentru costumele naționale tradiționale, confesându-se: *lubesc folclorul românesc și de aceea nu întămplător aș fi vrut ca în Băilești să apară o femeie care să țese covoare în război. E de datoria noastră, a băileștenilor să îmbogățim arta culturală din zonă.*

Chiar dacă n-am fi fost invitați de inimosul director, Marcel Boța, n-am fi putut rezista ispitei de a aduce mulțumiri venerabilului profesor Nicolae Miu pentru tot ce a făcut și mai face încă în scopul dezvoltării culturii băileștene și să declarăm cu sinceritate că am fost onorați să participăm la o manifestare de aleasă ținută, să salutăm prezența doamnei Amelia Etegan, care la fel ca în urmă cu 12 ani când am întâlnit-o prima oară la o manifestare și de atunci n-a lipsit niciodată și s-o întrebăm, fără intenții ascunse, care este secretul faptului că se menține mereu tânără, energică și entuziasă. Împărțășim considerațiile Domniei Sale în privința așa-zisei sărbători a Valentine's Day, care n-are nicio legătură cu tradiția și specificul românesc, o manifestare cosmopolită care nu ne face onoare. Am apreciat capacitatea dlui. prof. Nicolae Dumitru de a caracteriza oamenii, o capacitate rară, dacă ținem seama că în două-trei fraze de sinteză a creionat profilul intelectual și moral al concitadinului nostru. (se practică înfrățirea”, exprimându-și regretul că nu se poate face muzică pentru balade și a menționat că la Desa a trăit un reprezentant al folcloristicii românești, Mihai Constantin, zis Lache Găzarul. A mă-

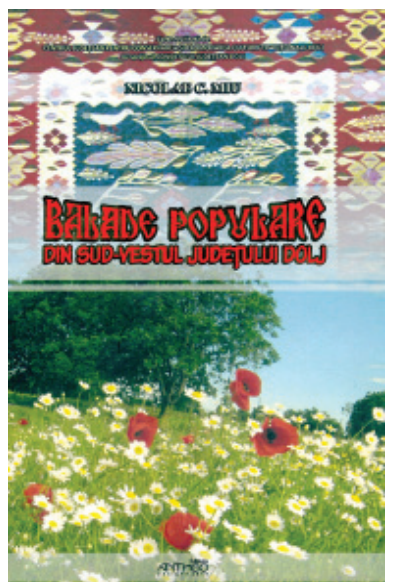
teți-mi să fie un Mărtisor literar, poezii desprinse din volumul „Pierdută-n arca timpului trecut”, un simbol al primăverii prins în dreptul inimii! Îl vor purta azi domni prezenți pe arcă, doamnele fiind îndulcite cu o bomboană care să le accentueze zămbetul.

Mulumesc, Maminineta, pentru că le alungi celor plecați peste granițele patriei deznădejdea, le astâmperi dorul și le dai speranță!

Echilibrat, discret și de o dezarmantă modestie, apreciatul prof. Stefan Măndoiu a avut o intervenție deosebit de interesantă, atât prin ideile lansate, cât și, mai ales, prin argumentele aduse în susținerea acestora. A menționat cu amuzament că “arca” nu-l primește în ea, deoarece de vreo 50 de ani încercă să scrie două romane, dar acestea sunt încă la conservat, așa că “arca” este nevoită să mai aștepte. Si-a exprimat bucuria că are privilegiul de a fi prezent când se lansează volumul al cincilea al Mariei Oprea, volum ce prin titlul său ne duce cu gândul la marii scriitori pentru care scurgerea timpului a constituit o temă predilectă, așa cum este cazul lui Creangă, Eminescu, I. Teodoreanu sau Marcel Proust cu celebrul său roman “În căutarea timpului pierdut”. A luat aceste exemple, având în vedere că timpul scurs are în viața omului mai multe momente – copilăria (Eminescu, Creangă), tinerețea (John Williams) sau trecutul în general (Marcel Proust) ori volumul care este lansat acum.

În volumul doamnei Maria Oprea trecutul este localizat într-o arcă, arca simbolizând inițial călătoria pe apele nesfârșite ale vieții. Este vorba de arca din epoca marilor diluvii, cea inițială din Vechiul Testament, arca lui Noe. Autoarea se refugiază în arca timpului, dar acest fapt nu este o opțiune a sa. Conform legendei în arcă urcă numai cei aleși, ființele din ea fiind alese cu un scop anume, adică după potop să

sunt incontestabile. Singurul nostru regret în această atmosferă distinsă este absența seniorului Gabriel Bratu, veșnic tânăr și bine-dispus, pe care l-am numit cu alt prilej “un print al artei”. Confirmând părerea dlui. Miu că a dispărut pădurea, îndrăznim să afirmăm că, din păcate, au dispărut mai multe, că suntem mai săraci sufletește. Privind retrospectiv, constatăm cu regret că și numărul folcloriștilor redutabili a scăzut drastic, dacă avem în vedere ce folcloriști de înaltă ținută am avut, începând de la 1850 și câți avem în prezent, folclorul preocupându-i în special pe profesorii universitari din domeniul filologic, dar și aceștia fac culegeri sau scriu studii cu intermitențe. Pe lângă dorința de a culege și a lăsa moștenire urmașilor ceea ce a fost, este necesar și discernământul de a selecta ceea ce este cu adevărat semnificativ. Din această perspectivă, dl. prof. Miu este un împătimit al folclorului care pentru Domnia Sa nu este un hobby, fiind un pătimas folclorist. Cât timp a funcționat ca profesor la Calafat, a condus un Cerc de folclor și este greu de prezentat în cuvinte câte nestemate folclorice adăpostea sala în care își desfășura activitatea cercul, toate culese de elevii îndrumați de profesorul lor. Mărturisim că am fost onorați că am avut privilegiul de a participa la această întâlnire de suflet și de înaltă ținută din care plecăm îmbogății. Îl felicităm pe dl. prof. Miu pentru demersul Domniei Sale și nu mai puțin pe dl. prof. Nicolae Dumitru pentru meritul de a-l fi cunoscut pe autor în coordonatele sale fundamentale, pentru că, din păcate, mulți la Băilești, îl cunosc

destul de puțin. *Am dori să mai lanseze o carte peste 10-15 ani, până atunci să mai scrie și altele, dar aceasta din urmă să fie capodopera sa, rezultat al unei munci făcute cu profesionalismul, pasiunea și onestitatea care-l caracterizează.*

Distinsa doamnă Amelia Etegan a încheiat fericit manifestarea, recomandând celor prezenți să pună în practică sloganul *lubiți-vă pe-nDELETE, în ziua de Dragobete*, inspirată sintagmă izvorâtă din sensibilitatea domnului Marcel Boța, care conduce cu profesionalism și dăruire destinele instituției de cultură, gazda noastră de astăzi și de atâtea ori la manifestări culturale-artistice de calitate cu caracter instructiv și educativ, cu consecințe benefice pentru toți.

Gheorghe GHEORGHIȘAN

0 aleasă manifestare culturală și de simțire

mențină în continuare viața pe pământ. Citind volumul lansat, ne dăm seama că, deși sunt reluate unele teme din volumele anterioare (dragostea, meditația asupra vieții, destinul, moartea, înstrăinarea, natura), acestea sunt aprofundate printr-o abordare personală. Este evidentă revenirea la gruparea poezilor pe cicluri. Atmosfera este predominant lirică, de un lirism profund pe o tonalitate elegiacă, însă tonul elegiac al creației autoarei nu exclude optimismul și credința într-un viitor mai bun. Acest ton elegiac al poeziilor îl pune în încurcătură pe recitatori, pentru că prin tonalitatea sa nu le permite să ridice vocea și de aceea aceste poezii trebuie recitate cu sentimentul pe care îl trăiește autoarea.

Domnul Mitel Girleanu, după ce a mărturisit că a ajuns întâmplător la această lansare de carte, a menționat că fără a se considera că aduce critici, fiindcă este o zi mare, 1 Martie, în primul rând pentru doamne care prind o nouă primăvară și cărora le dorește astfel de zile și de acum înainte, a sugerat organizatorilor ca astfel de acțiuni să fie mai bine mediatizate, pentru că știe mulți care ar fi doriți să fie prezenți, s-o felicite pe autoare și să-i ofere un mărtisor. A fost de părere că este bine să se evite situații ca cele exemplificate de dl. prof. V. Turcu, “de a vorbi noi între noi și a ne aduce laude”. Activitățile Casei de Cultură nu sunt promovate așa cum se cuvine, ceea ce este o slăbiciune, pentru că ce se întâmplă acum, ca și în alte cazuri, se numește cultură, iar cultura trebuie să ajungă la “mase”, întrucât dacă nu ajunge, înseamnă că este un

act ratat. A opinat că este bine să se audă și “de dincolo” un of care ar veni din afara instituției de cultură și care este benefic tuturor.

Cu inerentele emoții artistice, dar și cu o satisfacție întâmpinată pe față, doamna Maria Oprea a mulțumit tuturor pentru timpul pe care l-au acordat acestei ore de poezie petrecută împreună și cu modestie a afirmat că nu s-a considerat și nu se consideră poetă în adevăratul înțeles al cuvântului, ci doar o persoană care are pasiune pentru frumos, s-a dedicat scrisului și trăiește pentru a înțelege și a aprecia realitatea, considerând că majoritatea oamenilor tind spre perfecțiune, ceea ce dă siguranță și echilibru. A mărturisit că și-a aflat acest echilibru care se stabilește între Domnia Sa și o persoană căreia îi dăruiește o carte incluzând în ea gândurile și sentimentele sale la un anumit timp și în care aceea persoană se regăsește. Scris mereu ca de la mamă la copil, scrie despre orice o impresionează din viață.

În final, a oferit cu generozitate volumul de poezie și a acordat celor prezenți autografe de suflet.

Este fără puțință de tăgadă că am fost martori unei mișcătoare manifestări de cultură din care toți am ieșit cu sufletele mai bogate, care ne-a oferit momente de bucurie, dar și de meditație, desfășurată într-o atmosferă distinsă și destinsă pe care n-o vom putea uita prea curând, activitatea transportându-ne într-o stare de reverie care am dori să ne urmărească pentru multă vreme, întrucât facilitează uitarea pentru moment a inerentelor neîmpliniri ale vieții cotidiene.

Gheorghe GHEORGHIȘAN

Basarabenii în spiritualitatea românească

La 27 martie va mai fi un an până la centenarul revenirii Basarabiei lângă celelalte provincii românești după puțin peste un veac de stăpânire rusească. *Ocenii balsoi* Plotro anexase urmându-și planul declarat de înaintare până soldații ruși își vor spăla cizmele în

Marmara și, apoi, în Mediterana, plan continuat de urmașii săi în numele credinței pravoslavnice și în secolul al XX-lea, în numele comunismului.

Populația, cu deosebire cea rurală, chiar și în gubernia de la marginea Imperiului țarist, a rămas credincioasă

tradiției strămoșești și, mai cu seamă, limbii strămoșești, de stirpe latină, în ciuda rusificării forțate, prin aducerea în funcții de conducere a unor parveniți ruși. Intelectualitatea autohtonă a învățat rusește, dar a ținut legătura cu țara și a contribuit la dezvoltarea spiritualității

românești încă de la începutul veacului al XX-lea, în ciuda obstacolelor întâmpinate din partea oficialităților țariste.

La fel cum, din Ardealul supus maghiarizării, prin Legea Apponyi, au trecut munții în Tară, conștienți că *pentru toți românii, soarele la București*

răsare, Cosbuc, Slavici, Goga, Rebrea-nu și ceilalți, făuritori de spiritualitate, au trecut Prutul, Alecu Russo – autorul tulburătorului poem în proză în limba franceză, tradus în română de Bălcescu, a scris fabule Alecu Donici, traducătorul lui Krilov.

Tot de peste Prut a venit Hașdeu, cu studii strălucite la Harkov – personalitate enciclopedică a spiritualității

Balada ușii

Motto:

**„Păcălă-ascultând de frate,
A plecat cu ușa-n spate...”**

Petre Dulfu

Strămoși ca vai de ei,
Când din grote au plecat,
Si-au săpat întâi bordei,
Apoi case-au ridicat.

Pentru sigur adăpost,
De ploii, zăpezi sau furtună
Si-au făcut, în timp, un rost,
Adică uși să le pună.

Astfel, s-au asigurat
Că n-ar mai putea să-i strice,
Nici din cei pusi pe furat,
Nici fiare sălbătice.

La-nceput au fost din piei,
Apoi, din practic îndemn,
Au fost puse la bordei
Și la case uși din lemn.

Făcute să se deschidă,
Cum se cade, la intrare,
Și la loc să se închidă,
La ieșire sau plecare,

Apoi uși de scânduri, grele,
Simple, scumpe, chiar, sculptate,
Cu clante și chei la ele,
Să poată fi încuiate –

La cămări, bucătării,
Săli de baie, dormitoare,
Verande, sufragerii,
La poduri și coridoare

Și la mici sau mai largi holuri,
Uși la capete de scară,
Uși la pivnite sau becieri,
Înăuntru și afară

Și uși și la dependințe,
Din gospodării de țară,
De multiple trebuințe,
Fie iarnă, fie vară,

Pentru nutreț, cereale,
Adăposturi diferite,
De păsări și animale
Și anume folosite:

La grajduri și magazine –
Uși și ușite destule,
La cotețe, colivii,
La saivane și pătule,

Dar și biete uși – o droaie,
Numai din topor făcute,
La case doar cu-o odaie,
În sate prin munți pierdute,

Uși ce până-n primăvară,
Aveau gheață-n crăpături
Și la perete, pe vară,
De arzătoare călduri,

Apoi uși durabile,
Prinse bine-n balamale,
Să reziste ani de zile,
De meșterii de binale

Și-au fost uși monumentale,
La castele și palate,
La biserici, catedrale,
La moschei și zigate,

Apoi, au fost uși batante,
Unele gigantice
Si destule uși glasvante,
Precum și metalice.

Pentru anumite spații,
Uși rezistente se fac,
Cu precise destinații,
De ani mulți peste un veac

La școli, gări și la spitale,
Magazine, farmacii,
Bănci, firme comerciale
Și la judecătorii;

Uși cu geamuri, la vagoane,
Și uși pneumatice,
Uși masive la saloane,
Dar și uși electrice

Și uși numai de intrare,
La săli de spectacole
Și uși de evacuare
În caz de pericole

Și uși de mobilare –
Șifoniere, dulapuri,
Biblioteci, noptiere,
Și uși mascate cu rafturi...

Uși închise, uși deschise
Sunt în viața omului,
Așa cum sunt ele scrise
În mersul destinului...

Unii uși deschise au
Pretutindeni, pe pământ
Și se cred cu noroc sau
Deștepți până la mormânt...

Alții destui stau cu fața
La uși tot mereu închise
Și le trece cu greu viața
Și nutresc în zadar vise,

Vise treptat spulberate,
Într-un trai mereu stupid,
Față cu uși ferecate
Care nu se mai deschid.

Au instituții, prin state,
"Ziua porților deschise",
Dar care-n realitate,
Sunt, peste an, tot închise;

Altfel, ce s-ar întâmpla
Și cum s-ar mai munci, oare,
Dacă zilnic s-ar umbla
Prin săli și pe coridoare?!

.....
Într-o curte se pătrunde,
Peste tot pe-a lumii hartă,
Tot pe-o ușă, orișunde,
Însă ea devine poartă

Românii-înebuniți,
Strigau la zei într-un glas,
Bogați și sclavi trogloditi,
Toți "Hannibal ante portas"!

Porțile au pe sus arcuri,
La orisicare cetate,
Grădini publice și parcuri
Ca și la curți de palate.

Porți de stadioane, mari,
Pentru mii de spectatori,
Adesea incendieri,
De cluburi susținători

Și porți cu bare, la fotbal,
Largi de peste șapte metri
Și mai reduse la handbal
Dar nu mai mult de trei metri.

Se întâmplă, uneori,
Și surprize-n rezultate,
Când portarii-vanzători
Se fac la jocuri truncate;

Altfel spus, când adversarul,
Cu-o sumă pecuniară,
Aranjează cu portarul
Pe lângă minge să sară.

Prin satele românești,
Porți de lemn chiar ferecate
Și apoi orășenești
Ș-au pus chiar numerotate.

Intrau și ieșeau prin ele,
Păsăreț și animale
Și cu încărcături grele,
Carele cu cereale.

La orice gospodărie,
Pe scaunul de la poartă,
De prea multă vorbărie,
Uneori, ieșea cu ceartă,

Sau, adesea, un băiat
Aștepta pe o fetiță,
Răbdător, pe înserat,
Până venea, la porțiță.

La poartă, pe îndelete,
De salcâm abia vorbesc,
Bălosu cu Moromete,
Dar, în gând, ei se pândesc...

Ușa/poarta, în române,
Mărește de așteptări,
Au căpătat rezonanțe,
În sensibile cântări.

Fie poartă, fie ușă,
S-a dovedit, la iubiri,
O lumină jucăușă
La intrarea-n împliniri...

"De ți-ar spune poarta ta!"
Zicea demult, o română,
Ai plâns degeaba, cu ea,
Zic eu azi, fără speranță.

Ușile, la instituții,
Le veghează un portar,
Cu precise atribuții,
Des, dintr- cabină, chiar...

Purtător el de caschetă,
Mereu cu privirea trează,
Se uită printr-o vizetă
Și, din când în când, notează

Cine intră, cine iese,
Dacă l-a legitimat,
Dacă are venituri dese
Și la cine a intrat.

De aceea, cum se știe,
Portarii adeseori,
De ani buni au fost să fie,
La "Organe" – turnători...

Păcat că și cei curați,
Pe lângă informatori,
Sunt la global înjurați
Ca perversi și impostori.

Dacă uși păzește, doar,
Se-ncrede un psihic,
De ce e numit **portar**
Și nu-i zice... **ușier**?!

Fiindcă au fost usieri
La multe dregătorii
Pe slujbași, până mai ieri
Pe la judecătorii.

Pe usieri, cei plecați
Pe al judecății drum,
Și să între sunt strigați,
Aprozi îi numesc acum.

.....

IOANE, MĂ BUCUR CĂ ȚI-AI
REZOLVAT PROBLEMELE!
DAR LA CAP, CE-AI PĂȚIT?

Eeee...
CUMVA TREBUIA SĂ
DESCHID UȘILE!

Domeniul fantasticului
Uși și porți în lume are
Și în universul lui
Sunt tot mereu în schimbare –

Sunt cetăți cu porți de aur
Și uși de argint la case,
Chei de safir la tezaur,
Uși cu tapet de mătase...

Și portite, la grădini,
Cu flori de mărgăritar
Și cu trandafiri și crini
În biserici la altar.

Uși de basm și de poveste,
Porți de vremuri legendare
Duc pe mii de oameni peste
Limite imaginare

Fiindcă cei ce trec prin ele –
Feți-Frumoși și Cosânzene
Fac la copii ploape grele,
Cu Moș Ene, pe la gene.

Prin răpi și prin vâgăuni,
La palatele de zmei,
La porți păzeau căpcăuni
Ce scoteau, pe nări, scânteii...

Ușile erau de piatră
Și-năuntru, bucătari,
Boi întregi coceau pe vatră
Și în foc ardeau... stejari.

Porțile și ușile
Feți-Frumoși le spărgeau, doar,
Și-i tăiau cu săbiile,
De urlau zmeii-n zadar.

Porțile se prăbușeau,
Ușile se făceau praf
Și Feți-Frumoși luau
Tot ce era străns din jaf...

Cartea Sfântă, demult spune
Că la Poarta Raiului,
Când, pe rând, e să se adune,
"Pasc oile Domnului"...

Caron, peste Styx, prin fum,
Pe cei morți, pe bani, îi poartă,
Pe al vesnicii drum,
Lângă a Raiului poartă

Și cu Sfântul Petru-n față,
Căci El e mare portar,
După cum a fost în viață,
Intră, altfel, e-n zadar

Și pe Poarta Iadului
Intră ca să se căiască
În smoala cazanului,
Carnea să i se topească.

La porți, cu sânge pictate,
Dante și-a pierdut speranța,
Citind, sus, "Voi, che entrate,
Lashiatte ogni speranza!"

Și, intrat el în Infern,
De Vergilius condus,
A văzut răul etern,
La Satan, în coarne, pus.

La porțile de granit,
Drept cerberi, erau postați,
Cu părul pe cozi zbârlit,
Doi draci vigilenți-turbați

Înăuntru erau uși,
Prin care cei cu păcate,
De diavoli erau duși,
Spre chin, în diversitate.

În cătranul din cazane,
Erau fierți cei păcătoși,
Dar și, pe rând, cu harpoane,
Să nu crape, erau scoși...

.....
Văd țigani, des, în vis,
Cum zice Budai-Deleanu-
Măncare ca-n Paradis,
Pretutindeni, cu... toptanu'!

Căci sunt porți de mămăligă
Și cu garduri de cârnați,
Afumați, buni să se frigă,
Cu miei și cu iezi tăiați,

Cu uși de plăcinte calde,
Cu broaște de cozonaci,
Și lac de vin, să se scalde
Și cu druguri de colaci,

Ușite de telemea,
Porțile de cașcaval,
Cu bondocii de halva
Și cu stinghii de batal...

La curți – porți de caltaboși,
La grajduri – uși de slănină,
La pătule de gogoși
Și de zahăr – la grădină...

Astăzi ca și mai-nainte,
În popor, se spune că
E unu foarte cuminte –
"Ușă de biserică..."

Altuia, foarte ușor,
Poate, chiar, și doar în glumă,
Ca pățimaș drojdior –
"E ușă de cârciumă..."

La români, spre progres, soarta,
De alții le-a fost decisă,
Adică, din Apus, poarta,
Chiar în nas le-a fost închisă.

Poporul român-erou,
Între alții-atâți eroi,
Lui Stalin l-au dat – cadou,
După al doilea război.

Azi, s-a deschis spre progres
Ușa, dar fără folos,
Căci, din cei ce i-am ales
Fură, pe alta, din dos...

Uși, pentru cei mulți, închise,
Totuși se deschid ușor,
Cu mijloace nepermise
Și cu un singur picior,

Cu mâinile încărcate,
Cu așa-zise "Atenții",
Dar corupătoare – toate
Cu interese-n intenții.

Acum, la-nceput de veac,
Nu ne mai mirăm de ce,
Uși din lemn mai rar se fac
Și mai mult din PVC

Multe de interior,
Cu termopane montate
Și altare cu vizor
Înspre afară-dotate.

Porți de fier pe orice stradă,
Cu potop de-nfloritură,
De-o vreme pot să se vadă,
Iar, din lemn, doar... vechituri...

.....
Doamne-nchei cu-o rugăciune:
Păstrează-ne uși deschise,
Prin care să se adune,
În somn liniștite vise,

Doamne, că ești bun și mare,
Deschide – mă rog la Tine –
Ușile, să fim în stare
Să primim și la noi – bine!!!

Valentin TURCU

românești, comparabil numai cu Dimitrie Cantemir și Nicolae Iorga – poet, prozator, dramaturg, publicist, lingvist, lexicograf, folclorist, istoric – azi, inexplicabil, tot mai puțin prezent în manualele școlare. Lingvistica, în general, și cea românească, în special, îi datoarează “Legea circulației cuvintelor”, prin care se explică fundamentat adevărata origine a unei limbi, din punct de vedere lexical și nu numai.

E aproape uitat C-tin. Stere, despre care se mai vorbește ca politician, influențat de narodnicismul rus și fondator a poporanismului românesc, în lăși, unde s-a refugiat din Rusia, după exilul din Siberia și a scos revista “Viața românească”, la care au colaborat Sadoveanu, Ibrăileanu, Calistrat Hogas, Topârceanu, Otilia Cazimir, frații Teodoreanu, G. Lesnea și alții. De la el ne-a rămas ciclul de romane “În preajma revoluției”

– frescă socială a Basarabiei, până la reunirea cu țara, ideal împlinit prin militantisul lui Stere, alături de Buzdugan, Inculeț, Hallipa și ceilalți fruntași politici basarabeni, din “Sfatul Țării” care au semnat actul de unire cu România.

Cine poate trece cu vederea prezența meteorică în spiritualitatea românească a unui preot – poet, mort de tânăr, pe front, în Primul Război Mondial, Alexe Mateevici, de asemenea basarabean, autorul celei mai frumoase poezii închinată limbii române – dovadă fără tăgadă a cultului limbii naționale, sub stăpânirea rusească?!

Cele mai de seamă valori intelectuale basarabene și nord-bucovinene pentru realizări depline, au fost nevoite să treacă Prutul, astfel că, după raportul al doilea – prin Dictatul de la Viena, conform Pactului Hitler-Stalin, dar semnat de Ribentropp și Molotov, s-au

refugiat în România sau în străinătate. Numeroase personalități ale științei și artei din așa-zisa R.S. Moldovenească și-au asumat condiția de refugiați în propria țară, de teama regimului sovietic care prin Mancuți și rengați a dus o politică de deznaționalizare; pe lângă deportările în Siberia, a încercat ridicol promovarea... “limbii moldovenești”, alta decât cea română. Intelectualitatea adevărată, rămasă neexilată, a fost nevoită să ducă o luptă pe cât de legitimă, pe atât de înversunată pentru limba română, din care a învățat câteva expresii însuși K.U. Cernenko – când era Prim-secretar al P.C.R.M. (adică guvernator al Moldovei Sovietice), absolvent al Institutului Pedagogic “Ion Creangă” din Chișinău.

Ultimul refugiu de peste Prut s-a produs în 1944, când s-au pierdut Basarabia, Bucovina de Nord și, în plus

ținutul Herța. S-au format în Țară personalități marcante, în toate domeniile, dar cu prețul unor sacrificii enorme pentru adaptarea la condiția de refugiați, temători că ar putea fi “repatriați” și trimiși la muncă în Kazahstan sau în lakuția, sau, și mai rău, în lagăre la Kolâma, Vorkuta sau Butirka.

Drama dezrădăcinării forțate și-au reprimat-o cu greu scriitorii a căror afirmare a întâmpinat greutăți din partea unor “neaoșiști”, fiind, cu timpul, marginalizați, din cauza verticalității. În această categorie s-au înscris Andrei Ciurunga, Leonid Dimov, A.E. Baconski.

A făcut carieră strălucită expatriat în Apus marele lingvist Eugen Coșeriu și s-a impus la Paris ca poet de limbă germană Paul Celan.

În țară au luptat cu condiția de “refugiat” și s-au impus în artele interpretative actorii Stela Popescu,

Iurie Darie, Colea Răutu, Ctin. Rautki, precum și alți cântăreți, sportivi etc.

Dintre cei rămași acasă, între Prut și Nistru, menționez ca vajnici luptători pentru limba română pe Grigore Vieru și pe Ion Druță, dar și pe soții Teodorovici pentru curajul cu care au înfruntat persecuțiile spirituale, fără sprijinul așteptat din țară de la autoritățile postdecembriste, chiar dacă România a rămas perdantă după ce s-au reunit cele două Germanii, iar țările baltice și-au redobândit Independența; chiar dacă rusofonii de la Chișinău invocă stalinitatea, pe care o consideră intangibilă, nu alde Bodiu, Voronin sau Dodon ar putea să dizloce spiritualitatea românească la care basarabenii și bucovinenii își au partea lor de contribuție, în ciuda vicisitudinilor istoriei.

Valentin TURCU

Suntem creștini doar de Paști!?

gioși. “E sărbătoare, ne distrăm” ar spune ei. Însă sunt sărbători ale bucuriei și sărbători ale tristeții. Perioada Patimilor nu poate fi prilej de bucurie și distracție. A amesteca lucrurile sacralului cu cele ale profanului (sau ale demoniului) se cheamă, în acest caz, blasfemie. Cheful celor din preajma bisericilor, e bun, reconfortant, dar nu în Sfânta și Marea Vineri când ducem spre mormânt pe Mântuitorul Iisus Hristos. Aceștia nu au scuza că cei dintâi sunt niște nefericiți pe care Domnul încă îi așteaptă. De ce sunt unii insensibili tocmai atunci? Pentru că sunt slabi în credință, pentru că nu simt creștinește! Pentru că nu știu cu ce fel de iubire i-a iubit Domnul! Că nu doar o picătură din sângele de pe Golgota a curs pentru ei, ci tot sângele Mântuitorului a curs pentru toți, dar și pentru fiecare în parte, după cum spunea inspirat un teolog.

Să ne închipuim că un frate de-al nostru ar afla că suntem în primejdie de moarte și ne-ar salva cu riscul propriei vieți, ar plăti cu viața sa ajutorul dat nouă. Cum ne-am comporta la înmormântarea lui? Dar în fiecare an la comemorarea sa? Nu ne-ar plânge oare sufletul cinstind dragostea lui mare pentru noi? Cu siguranță! De aceea zic că cei insensibili sunt slabi în credință sau bolnavi de necredință.

Creștinul, mai mult sau mai puțin deschis spre viața Bisericii, nu neagă Învierea Domnului. O știe și o mărturisește rostind Crezul sau salutând cu “Hristos a înviat!”. Însă cel de care ne ocupăm în acest articol, creștinul nepracticant, se poticnește când înțelege întrucâtva efectele Jertfei și Învierii Domnului. “...cu moartea pre moarte călcând și celor din morminte Viață dăruindu-lei”, adică moartea Lui calcă moartea noastră, iar Viața Lui devine izvorul vieții noastre. Dacă El a înviat și noi vom învia, El este începător al învierii noastre.

Cel ce crede în Învierea Domnului crede și în învierea sa și a tuturor morților, crede în viața fericită alături de sfinții și dreptii cei ce din veacuri au plăcut Lui. Cel ce crede în înviere nu nădăjduiește în Domnul numai pentru viața această (Sfântul Apostol Pavel spune că cei ce nădăjduiesc în Domnul numai pentru viața aceasta sunt mai de plâns decât toți oamenii), cine crede în înviere nu crede în reîncarnare, cine crede în înviere se îngrijește de cei răposați, “adormiții întru nădejdea învierii”.

Am nădejdea că cei ce spun, amuzându-se uneori, că sunt creștini “din an în Paști” vor înțelege că de Praznicul Învierii e vremea lor, că trebuie să dovedească propriei conștiințe că venind

Paștele au fost creștini, cu adevărat creștini... măcar în ceasul al unsprezecelea, căci și atunci Bunul Dumnezeu - iubitorul de oameni - îi primește cu bucurie! Îi primește cu bucurie și-i roagă să-L viziteze mai des... mai ales la Sfânta Liturghie, atunci când întinde masă euharistică (Sf. împărtășanie) pentru toți. Dacă vrem ca bucuria învierii să fie deplină, trebuie să avem echilibru, cumpătate și în cele lumești (ex. agape în familie sau cu prietenii). Din nefericire, în zilele minunate de prăznuire mulți ne comportăm nefiresc, împlinind cuvântul Sfântului Pavel care spune: pântecul e Dumnezeu lor (Filipeni 3, 19), asemănându-ne cu cei pe care Apostolul îi numește în versetul precedent dușmani ai crucii lui Hristos (Filipeni 3, 18). Există tendința aproape generalizată între creștini de a minimaliza păcatul îmbuibării, păcatul lăcomiei pântecelui. “Asta să fie păcatul meu... nu mă pierde Dumnezeu pentru atâta lucru”. Se vorbește foarte puțin azi din perspectiva duhovnicească despre excesul alimentar ce se face la marile praznice, exces pe care Sfinții Părinți îl numesc nebulie a stomacului (etimologic gaster - stomac și marghia - nebulie). Lăcomia pântecelui e pomenită între cele 8 patimi capitale (sau 8 gânduri ale răutății). Ea stă înaintea curviei pe care o premerge, fiind chiar “maica curviei”. O întreagă literatură filocalică tratează acest subiect, dar noi zâmbim...

Tendința aceasta de care pomeneam, de a subaprecia, chiar de a bagateliza acest păcat vine și din faptul că este păcat ocazional, păcatul ce ne lovește

de sărbători. Cu alte cuvinte, nu ne îmbuibăm tot timpul, ci doar din când în când. Chiar dacă patima această este “ocazională” nu trebuie trecută cu vederea. Tocmai atunci ar trebui să ne arătăm dispoziția spre lupta duhovnicească cu nebulia stomacului. Metalul se încearcă în foc, soldatul se încearcă în războaie. Te arăți biruitor atunci când ispita dă târcoale, nu când ești la depărtare de ea! Apoi, să ne gândim cum ar suna: “Desfrânez din când în când”, “Fumez din când în când”, “Avortez din când în când, ocazional”?

Lăcomia pântecelui face victime nu numai sufletește, ci și trupește... Numai în București de sărbători au fost internați 1.000 de oameni din cauza exagerărilor în alimentație.

Deși Părinții filocalici sunt destul de reținuți în a lauda “arta culinară” să considerăm că este din partea mamei sau soției o dovadă a împlinirii dragostei față de aproapele, un mod plăcut de a-l bucura pe cel drag la vreme de sărbătoare. Dar ce prăznuim de Paști, de ce ne bucurăm spre exemplu, de faptul că a înviat Hristos sau de umplerea pântecelui? Toți părinții ce au tratat tema lăcomiei pântecelui ajung la aceeași concluzie: îngreunând stomacul, îngreunăm mintea, o tulburăm, nemaiputând face față în cuget atacurilor drăcești. Când după o masă nu te mai poți ruga înseamnă că nu te-ai hrănit cumpătat. Deci tocmai când mintea noastră ar trebui să fie la Hristos și la trăirea bucuriei sfinte a învierii Sale, ne întunecăm mintea. Există o pildă grăitoare în acest sens.

Un cuvânt de mulțumire

Se spune că **recunoștința** este o floare rară. Dar tot ceea ce s-a realizat în orașul nostru, în ultimii ani, ne obligă să ne exprimăm recunoștința și să aducem **mulțumiri** domnului primar Costel Pistrîu, Consiliului Local și tuturor celor care cu **multă dăruire**, cu **mult suflet**, **au muncit și au ridicat nivelul civilizației în orașul nostru**.

Ultima realizare și care este deosebit de importantă este mutarea Primăriei în altă clădire. Sediul cel vechi prezenta un risc major în cazul unui cutremur de mai mare intensitate pentru toți cei care s-ar fi aflat în incinta clădirii. Și toți avem dreptul la **viață**, cel mai mare dar al omului.

Clădirea în care funcționează acum Primăria este emblematică pentru orașul nostru. Cu zeci de ani în urmă, aici era Liceul Industrial de băieți. S-

au format multe generații de elevi și mulți oameni de valoare pentru societatea noastră au plecat din acest loc.

Acum clădirea a fost renovată, s-a mai construit o aripă și este impresionantă atât în interior, cât și în exterior. Oricine intră în noua primărie este uimit de ceea ce vede: organizare perfectă, spații foarte mari, curățenie exemplară, ordine, mobilier nou foarte frumos, mult bun-gust.

Toți funcționarii, toți angajații Primăriei lucrează în condiții de siguranță, de liniște, de confort, astfel încât pot să dea maximum de randament.

De la intrarea principală, frapează scara care pornește din holul cel mare și duce la etaj: largă, îmbrăcată în marmură albă, deosebit de frumoasă. Pe lângă atâtea săli cu diverse destinații, s-a făcut și o sală de mese dotată cu

mobilier adecvat, dar și cu frigider, cu un cuptor cu microunde și în mica pauză de prânz, funcționarii primăriei pot veni să mănânce. Dar în același timp li s-a făcut o invitație și elvilor de la liceu, care funcționează alături, să vină să-și mănânce pachetul de acasă în condiții de igienă în această sală primitoare.

Și exteriorul clădirii este impunător, sobru, vopsit în culori luminoase. Ceea ce dă o notă de frumusețe în plus este ghirlanda de becuri de jur împrejurul clădirii, sub streșină.

Sunt de apreciat și locul de parcare și curtea interioară. Oare câte primării din țara noastră sunt la acest nivel?

Este o realizare la standarde europene!

Tuturor celor care au contribuit la această realizare cu totul deosebită **le mulțumim** și le închinăm toată recunoștința noastră!

Prof. Valentina (Vivi) IGNAT

Mirajul Europei

Nu pleca. O să regreti prea mult că ai venit și mai ales nu te încrede în norocul altuia.

Cu puțin timp în urmă, la invitația unui bun prieten, profesor venerabil, i-am făcut o vizită împreună cu un vechi colaborator, ing. Viorel Surugiu, oltean de ai noștri, stabilit la Timișoara, dar care în tinerețe colaborase prin întreprinderea la care lucra cu fabrici din Băilești. Onorabilul profesor ne-a invitat la o cafea și un coniac la "TURIST", să mai depănăm amintiri, povești, istorioare etc. Odată instalați într-un colț al salonului, privirile mi s-au îndreptat spre o masă "tovărăsească", unde unii meseni discutau aprins.

Am aflat, întrebând ospătarul, că acei clienți erau proaspeți membri ai unei asociații non-profit, numită "DOR-DE-DUCĂ SRL", având drept scop sprijinul pentru progeniturile, absolvenții de facultăți, mai mult sau mai puțin obscure, în încercarea de a-și găsi locuri de muncă în lumea de "dincolo".

Mi-am dat seama de aceasta în timp ce sorbeam din cafeaua aromată și fără să vreau, am auzit discuțiile grupului de părinți, din categoria "mici întreprinzători", vorbind despre realizările odraslelor, acum aflați "pe afară".

Oaspeții sînt la mica gustare: țuică, coniac, lichior, măsline, cașcaval, salam de Sibiu, cîrnăciori, păstrăvi sîrîți imbiatori pe grătar... Aromele ademenitoare cheamă grupul la ospăț. Dar ce ospăț! Atît de imbiator, încît nu mă simt în stare să-l descriu. Să nu credeți că la masa lor e veselie. Nu, deocamdată nu. Sînt oameni importanți, cu demnitate administrativă bine întipărită în expresia feței. Cu ajutorul prietenului meu, profesorul, am aflat și cine erau personajele, pe unele le mai știam, dar anii și-au mai pus amprentă.

Socrate Spanac, fost mecanizator, acum latifundiar agricol; Rață Clopotarul, Crăcănel Gîlmă, Lambă Tilvan – adventistu', toți proprietari de chioscuri pe străzile pe care locuiau. Întepenala, perplexitatea, grîile, neliștile, indoielile, scepticismul și toate care or mai fi fost, fie că erau sau nu justificate, erau mereu înălțurate de către "mama răniților", cum i se mai spunea Zenaidei Coșciug, patroană de agenție matrimonială și pompe funebre, adevărat leac de bună dispoziție, cataplasma de răni de iubiri repetate, talmăcitoare de semen, suflet caritabil, milos, filotim etc. Pe de altă parte, în garsoniera-birou din centrul orașului era refugiu pentru necăjiți și mai cu seamă pentru necălitate, strană de spovedanie, loc de punere la cale, adăpost de vremi bejenite, divan de mici și nevinnovate birfe, sarea, piperul și gerovitalul pensionarilor și a unui cerc de pițifelnici, mai puțin țutulic, țăranelul, concubine de babe... doctor de... așa, cum îi zice... de taie morți pentru niște experiențe de ale lor... Bagă unul o vodcă în buzunar, hai la coana Zenaida, n-are altul umbrelă pe ploaie, fiindcă și-a băut-o înainte de a o cumpăra, hai la Zenaida!

Se împiedică una într-o dragoste morfolită... hai s-o consoleze Zenaida! "Nu-l vreau tanti Zena pe asta că e bătrîn!", zice una. "Da ce-are fă, că doar te măriți cu el nu-l pui la fier!" "Bre da'

am auzit că asta a lu' Papainoagă, sărăcanul ăla de prindea raci la podu' Balasanului și-i vindea pe beutură, s-a însurat cu fata mare a lu' Casapu, bivolaru, care are abator, așa-i?"

"Mda, mda! Da cum că ea e surdă și dîtamai zdrăhoanca, a fost din dragoste? Ce dragoste bă, a fost că pe ea a luat-o din interes, că era vai de capul lui, și banii i-a luat din dragoste! Aha, așa deci!"

Lîngă ea, sorbind din deliciosul vin de regiune servit numai la cunoscuții de încredere, stătea întepenit cu basca-n cap și trasă pe ochi, Scovargă Zavai-doc, îndesat, pietros, cu corpul plin de fibră cu toate că schimbase prefixul lui 65 de primăveri! Magazioner la fostul S.M.T.-eu, azi patron cu trei chioscuri și importator de cîrpe vechi și biciclete second-hand.

Cucernic de tăcută, zîmbea doar enigmatic și visa, pentru cine putea înțelege, fluturi de fericire, cerbi cu stea în frunte, scări de mătase urcînd la stele, filomele cu povești albastre, la care cei de față nu se puteau înălța cu gîndurile lor practice, mărunte, amelițe de sprît... madam Pobrig, botezată Apriliana, fiindcă se născuse în Decembrie, fată din flori a lu' unu Tirifleacă zis Zdrulă, oier bogat și cu banu' la saltea, azi posesoare a unei agenții imobiliare, ieri învățătoare de mîna a doua printr-o comună prăfuită.

Mai era și Melinte Turlăsat, oploștit de prin Poiana Mare, angrosist de legume, fost brigadier la C.A.P. poreclit și "leul din damasc" cu d mic, înghesuit într-un costum la două rînduri, în dungi și ponosit, cu venele gîtului umflate din pricina cravatei dar care se cam tîmîiase puțin, astfel că își legase șervetul la gît. Petrică Fanciu, băiat fin și delicat, chemă ospătarul și îi spuse: "Atrage-i te rog, politicos atenția că aici nu se obișnuiește așa ceva!" Ospătarul se duse la client și-l întrebă prietenos: "Ce doriți, ras, tuns sau frezat?"

Alături de el evolua o făptură mai puțin sobră, chiar deloc sobră. O persoană care deși are 55, zîmbește fermecător, are în ochi scîlpiri jucăușe și fumează țigaret. Este Caty Zbîrcă Babolan, divorțată, acum asociată sau cuplată, mă rog, cu un turc, unul Mehmet Ali Sugiuc și au o fabrică de piine.

"la zi nerie, ce face fata dumitale, pe unde mai lucrează?". "Aaa, păi e bine, e în Anglia. Păi ea terminase științele economice, nu? Da, dar acum lucrează în comerț! E grataragioaică la unul cu rulotă, de merge pe la țiguri!". "A, bun, bun! Da, băieții dumitale?". "Ei, păi ăla mic zootehnistu', lucrează în specialitate". "Zău, cum așa?". "E la o fermă de vaci în Olanda. La început scotea dejecțiile din grajduri, dar acu' a fost promovat! E întorcător de bălegari!". "Bravo, bravo!". "Are un tractoraș cu o remorcă cu niște gheare și împrăștie bălegar pe tarlăle! Put și el și hainele, dar e în Europa bă, ce mai! Al mare, ingineru', constructoru' s-a angajat și el! Lucrează la o benzinărie prin Belgia, mai un plin, mai speli un parbriz, merge,

mai ales că i-a dat patronu' un job... să vezi ce repede schimbă cauciucurile... Dar fiul dvs. Ce are de gînd să facă?". "Păi știți că a terminat Cibernetica și se va angaja ca șofer pe taxi. A avut mare noroc să lucreze ca șofer de taxi imediat după absolvirea facultății!". "Probabil ați avut o pilă!". "Da, recunosc, soțul meu îl cunoaște pe patron care are trei taxiuri, că în branșa asta a taxiurilor nu contează ce cunoști, ci pe cine cunoști! Dar fiica dvs. Ce ar vrea să facă?".

"Dom'le, ea a absolvit filologia, și acu e la Londra!" "Ehei, mormăi madam Pobrig, orașul lui Șecspir!". "Seic, neseic, i s-a oferit un post de chelnăriță la un Mc Donald, dar ea nu, că vrea să fie vînzătoare la un Mall! Degeaba i-am explicat că pentru asta trebuie să ai doctoratul! Fiu'meu a avut noroc mare. A făcut Dreptu' în șapte ani dar a fost recrutat pentru un post excelent!". "la zi, ia zi, avocatură, ceva?". "Ei aș, e sortator de corespondență la un oficiu dintr-o comună de lîngă Viena! Parcă fata dvs. nu a terminat Artele Plastice?". "Ba da, dar deși a avut cîteva oferte, nu o interesează decît vînzări de sex prin telefon la un post de radio local!". "Bă fraților, fi'miu, care a terminat Biologia, lucrează la spații verzi prin Luxemburg! Dar vrea să ajungă steward pe un avion reactorist de pasageri. Bre, nea Melinte, de băieții matala nu ne spui nimic?". "Li-li-li, du-du-du, la-la-la, ru-ru-ru, lele și-am să fac o groapă pentru toți ai' de mă sapăăă...". "Aaa, ce, cum?", se trezi din picoteală Turlăsat.

"Da, da, vă spui, vă spui. Al' mic e în Spania, la Madrid la arena de coride din Plaza de Toro!" "Zău, și ce face acolo?". "Păi în timpul coridei, umblă prin tribune cu o tavă la gît cu alune și floricele!" "Si după?". "Si după... ia un măturui și un tomberon și mătură gunoaiile lăsate printre scaune. Da, dar a învățat și spaniola: El torero, ole, ole, toro, toro!" "Dar al' mijlociu, cercetătorul?". "Aaa, păi s-a lăsat de cercetare! Avea acolo la institut o mașină mare cu becuri, manete, butoane, ce mai! Dar nu-i plăcea programu'!" "Bine, bine dar acu?". "Acu' e la Paris, lucrează la unu Turnu, da Efel Turnu, român cunoscut, că toți întrebă: unde să te duci în Paris? Si-ți spun ăia, la Turnu, la Feel. Ei și unde mai pui că tot pe o mașină cu becuri și manete, halat alb, bonetă, trece cîte unul și zice: Garcon o înghețată cu vanilie s'il vous plait? Si el le răspunde în franceză: Merci, Pardon, Scuzati, Bonjour, poate mă pupați în cur!" "Ei bravo, da al' mare, chimistu'?"

"Asta s-a reprofilat, e ziarist tot la Paris!" "Hai dom'le, chiar așa?". "La început a fost greu! Cutreiera străzi, parcuri, bulevarde, căska gura la Notre Dame, umbla, alerga în stînga, în dreapta, seara prin tufe, pe sub poduri pă Sena! Partir, pervenir, mai o bișniță pe la turiști, șon, șon, zer gut, parfum fon trandafir, șon, șon, aine klaine clanta uși sau Old Wite Țzusi, marș d'aci sau haisictir, dar canci, n-a mers, venea poliția, se pitea pe sub bănci, pin boschete... Da, într-o zi a dat norocu' peste el!" "Ei cum așa, dintr-odată?". "A nimerit la un chioșc de ziare unde vindea un moș. Franțuzu l-a mirosit că e străin. Vrei să muncești ceva? Oui monsieur. Uite, îți dau să mînci, îți dau și o sticlă de vin, dar să nu fugi, cînd mergi la ziare, mergi cu mine. Și s-au dus la redacție la *Le Monde*. De acolo lua moșul ziare și le vindea: pe la ușile fabricilor, pe la greve; era prieten cu mun-

ctorii, cu mecanicii de la metrou... Avea încredere în fiu'meu, și-l lăsa să doarmă-n chioșc... deh... ziaristii între ei se ajută. Acu' a murit moșu' și a rămas el...".

Trezit brusc dintr-o euforie bahică, vecină cu ebrietatea, Gîlă Troancăncap, alt țărănoi bălos de la Poiana, fost mandatar la birt, azi cîrnățar ambulant, și angrosist de carne de miçi, se băgă neîntrebat și furibund în vorbă: "Băăă, al mai tare d'aci e fiu'meu, bă!" "Care bre, ingineru', mecanicu'?" "Da bă, da!" "Păi cum că era cam..." "Da bă și? Măcar că i-a trebuit fo 8 ani să facă Mecanica pî la Craiova, da acu' e șef!" "la zi dom'le, că voi ăștia ai lu' Troancăncap, aveți minte cît are peștele glas... ia zi!" "Bă, e șef la o groapă de gunoi din Germania!" "Ei și?" "Păi băă, vine mașina cu zoaie puturoase și zemuinde, dar nu poate face nimic pînă nu se suie fiu'meu, ingineru' pe o scăriță la spatele mașinii, trage de o manetă și tot rahatul curge-n groapă!" "Minune mare, bre, zău!" "Păi vedeți bă! P'ormă merge cu mașina la poartă, îi zice la unu' numărul și se așază pe o bangă, afară, la aer, că înăuntru nu-l lasă ăia, că le întoarce mâtele pe dos duhneala de putoare și mirosul de haina! Băă, da nu muncește, bă, nu dă cu lopata pe șantier, sau la căpsuni, are capu' limpede, ce mai! Nu-mi pare rău că am vîndut fo'nouă vaci ca să termine boul ăsta o facultate! Asta e bă, a avut noroc, ce mai!"

"Ei, dna Zbîrcă, Caty, Babolanco, de

fiica dumitale chiar nu vrei să știm nimic?" "Păi, știți, eu sînt ocupată mult cu Sugiuc al meu, cu fabrica..." "Auzi bre, lasă-ne cu internaționala și zine și nouă ceva la subiect, că d'ăia venim aici!" "Nu prea am ce să vă spui, că toți avusărăți noroc cu copiii voștri, numai eu nu!" "Nu se poate..." "Ba da, uite că da! Păi termenă ea facultatea de Administrație Publică și ajunse în Suedia." "Așa, si?" "Si ce, i s-a oferit un post de taxatoare pe autobuz, dar ea nu și nu, că la pregătirea ei trebuie să fie cel puțin dispecer!" "Ca să vezi, dom'le, ce idei au puștii ăștia! Habar n-au ce înseamnă un loc de muncă astăzi, ca să pornești în viață!"

Prietenul meu, olteanul de Timișoara, dl. Surugiu, era pur și simplu oripilat. Într-un tîrziu îl întreabă pe venerabilul dasacăl, care ne era amfitrion: "Domnule profesor, v-au trecut prin mîna atîtea generații, de care cred că sînteți mîndru, ce șanse au acești visători disperați?" "Mai tinerii mei prieteni, am să vă răspund cu o cugetare: *de-a lungul existenței, fiecare își construiește cîte un soclu, dar rareori ajunge statuie*, și pot să vă mai spun că toată viața am iubit speranțele care se prefac în certitudini, dar m-au neliștit certitudinile care se transformă în speranțe!"

Epilog: Din manejul circului, ursul pleacă mulțumit nu de aplauzele publicului, ci de bucăți de zahăr primită.

HYPOCRIT

Imn Paștelui

Doamne, dă-mi cuget senin
Si putere versului
Meu, prin el imn să închin
Sărbătorii Paștelui.

Si e de la Domnul Sfânt
Triumful asupra morții,
Al vieții pe pămînt
Și un dat etern al sortii,

Ea e floare a iubirii
Întregii suflări creștine
Și-a cântării preamăririi
Veșnicei taine divine

Sărbătoare-a primenirii
Trupești ca și sufletești,
Ca parte din legea firii
Și-alcătuirii lumești...

Slavă Ție, Doamne-Sfinte
Si Fiului Tău curat,
Slavă-Ți înălțăm fierbinte,
Cîntînd "Christos a-nviat!!!"

Valentin TURCU

REDACȚIA:

Redactor șef - Valentin TURCU
Secretar de Redacție - Gheorghe GHEORGHISAN
Redactor: Marian MILOVAN, Claudia BĂDELE
Foto și tehnoredactare: Alecu FIRȚULESCU
Caricatura - Adrian ENICĂ

D.T.P., Prepress și Tipar: S.C. ALMA DCMI - Craiova
Tel. / Fax: (0251) 587.300

